

UOHSX00JLORF

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0729/2023/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-14676/2024/500

Brno 9. 4. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 30. 10. 2023 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha,
- navrhovatel – TOM - A - RACE s.r.o., IČO 25873342, se sídlem Zámecká 1, 751 24 Přerov, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 3. 10. 2023 Mgr. Kryštofem Kobedou, advokátem, ev. č. ČAK 16728, se sídlem Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha,

ve věci přezkoumání úkonů učiněných v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody „Rámcová dohoda na dodávky bot 15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klimamembrána)“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 6. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 6. 2023 pod ev. č. Z2023-023929, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 6. 2023 pod ev. č. 2023/S 110-344021,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – TOM - A - RACE s.r.o., IČO 25873342, se sídlem Zámecká 1, 751 24 Přerov – ze dne 30. 10. 2023 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha – učiněných v rámci otevřeného řízení zahájeného za účelem uzavření rámcové dohody „Rámcová dohoda na dodávky

bot 15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klimamembrána)", jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 6. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 6. 2023 pod ev. č. Z2023-023929, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 6. 2023 pod ev. č. 2023/S 110-344021, **se podle § 265 písm. a) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon“), zahájil dne 5. 6. 2023 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem uzavření rámcové smlouvy Rámcová dohoda na dodávky bot 15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klimamembrána)", přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 6. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 6. 2023 pod ev. č. Z2023-023929, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 9. 6. 2023 pod ev. č. 2023/S 110-344021 (dále jen „rámcová dohoda“ či „zadávací řízení“).
2. Podle čl. 1. odst. 1.1 zadávací dokumentace je předmětem zadávacího řízení „uzavření rámcové dohody na dodávky bot 15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klimamembrána)".
3. Dle čl. 1 odst. 1.4 zadávací dokumentace stanovil zadavatel předpokládanou hodnotu ve výši 258 909 090,91 Kč bez DPH, resp. 313 280 000 Kč s DPH.
4. Dle bodu IV.2.7) formuláře „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“ uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 6. 2023 (dále jen „oznámení o zahájení zadávacího řízení“) a stejně tak dle čl. 5 odst. 5.9 zadávací dokumentace byla lhůta pro podání nabídek při zahájení zadávacího řízení stanovena do dne 5. 10. 2023 do 8:15 hod.
5. Dne 4. 10. 2023 obdržel zadavatel od dodavatele TOM - A - RACE s.r.o., IČO 25873342, se sídlem Zámecká 1, 751 24 Přerov, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 3. 10. 2023 Mgr. Kryštofem Kobedou, advokátem, ev. č. ČAK 16728, se sídlem Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha (dále jen „navrhovatel“) – námitky z téhož dne směřující proti zadávacím podmínkám (dále jen „námitky“).
6. Z protokolu o otevírání nabídek ze dne 5. 10. 2023 (dále jen „protokol o otevírání nabídek“) vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 1 nabídku.
7. Rozhodnutím ze dne 19. 10. 2023, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), zadavatel námitky odmítl.
8. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 30. 10. 2023 u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne. Stejnopis návrhu byl zadavateli doručen téhož dne.

II. OBSAH NÁVRHU

9. Návrh směřuje proti zadávacím podmínkám dotčeného zadávacího řízení. Navrhovatel nejprve reaguje na tvrzení zadavatele v rozhodnutí o námitkách ohledně absence aktivní legitimace navrhovatele, přičemž konstatuje, že je dlouhodobým smluvním partnerem společnosti Alpina, továrna obutve, d.o.o., se sídlem Strojarska ulica 2, 4226 Žiri, Slovinsko (dále jen „společnost Alpina“) a výhradní distributorem pracovní (vojenské a policejní) obuvi této značky pro území České republiky. V souvislosti s tím navrhovatel doplňuje, že s uvedeným zastoupením se zadavatel seznámil v rámci podaných námitek a zadávací dokumentace nijak nevylučuje plnit požadované plnění poddodavatelsky. Navrhovatel dále upozorňuje, že napadané zadávací řízení do značné míry přebírá zadávací podmínky ze zadávacího řízení s názvem „Rámcová dohoda na dodávky bot 21 nízkých a vysokých (klimamembrána) PČR na období 2022 – 2025“ (dále jen „předchozí zadávací řízení“), které bylo Úřadem pro nezákonnost zrušeno.¹

Námitka příliš konkrétně stanovených technických podmínek s odkazem na výrobek konkrétního dodavatele

10. Navrhovatel v první řadě namítá, že zadavatel v zadávací dokumentaci odkazuje na konkrétní výrobek konkrétního výrobce, neboť předložil podrobné požadavky na technické zpracování výrobku, kterým na trhu v současnosti odpovídá pouze produkt jediného výrobce². K tomu navrhovatel dále uvádí, že zadavatel na daný výrobek odkazuje přesným popisem technologického řešení požadované obuvi bez adekvátního zdůvodnění, vyjma své předchozí dobré zkušenosti s výrobky stávajícího dodavatele.
11. Navrhovatel dále konstatuje, že zadavatel dokonce předkládá účastníkům zadávacího řízení výrobky společnosti Prabos plus a.s. jako závazné referenční vzorky. K tomu navrhovatel podotýká, že oproti předchozímu zadávacímu řízení tyto vzorky nyní nazývá „inspirativními“³, což podle navrhovatele poukazuje na snahu zakrýt úmysl upřednostnit určitého dodavatele v rozporu se zákonem. Dle navrhovatele zadavatel svůj záměr bezdůvodně preferovat konkrétního dodavatele potvrzuje i v rozhodnutí o námitkách, když uvádí, že „[p]ožadavky na vzhled, materiály a provedení obuvi vycházejí v případě předmětné veřejné zakázky z předchozích nákupů služební obuvi [...] a nejednalo se o zcela nový druh obuvi, přičemž v předmětném zadávacím řízení došlo pouze k inovaci stávající (a vyhovující obuvi) vycházející z požadavků policistů při výkonu služby.“
12. Dále navrhovatel konstatuje, že zadavatel ve srovnání s minulým zadávacím řízením připustil drobné změny vzhledu oproti inspirativnímu vzorku, za předpokladu, že nemají vliv na požadované technické parametry obuvi. V souvislosti s tím navrhovatel namítá, že každá drobná změna má vliv na požadované technické parametry, neboť ty jsou zadavatelem stanoveny na desetiny milimetru. Zároveň je navrhovatel přesvědčen, že zadavatel v rozporu s § 6 zákona neurčil, které technické parametry jsou závazné a naopak, u kterých je přípustná drobná změna vzhledu.

¹ Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-42918/2022/500 ze dne 1. 12. 2022, sp. zn. ÚOHS-S0340/2022/VZ (dále jen „předchozí přezkumné řízení“ a „rozhodnutí S0340/2022“)

² společnosti Prabos plus a.s., IČO 26272857, se sídlem Komenského 9, 763 21 Slavičín (dále jen „Prabos plus a.s.“), která je stávajícím dodavatelem obuvi zadavatele

³ Poznámka Úřadu: navrhovatel dále používá označení jak „závazný referenční vzorek“, tak „inspirativní vzorek“

13. Navrhovatel také upozorňuje, že zadávací podmínky nejsou „podrobným návodem k výrobě“ požadované obuvi. Pokud tak zadavatel požaduje, aby jemu dodané vzorky obuvi celkovým provedením a vnějším vzhledem odpovídali „inspirativnímu vzorku“, nejsou účastníci zadávacího řízení (vyjma současného dodavatele) schopni na základě zadávacích podmínek vyrobit obuv odpovídající svým provedením a vzhledem „inspirativnímu vzorku“, přičemž zadávací podmínky nejsou dle navrhovatele zpracovány v podrobnostech nezbytných pro podání nabídky, kdy si dodavatelé sami musí zjistit v rámci prohlídky „inspirativního vzorku“ jeho skutečné parametry.

Námítka váznoucích autorských práv na předloženém inspirativním vzorku

14. Navrhovatel upozorňuje na práva duševního vlastnictví výrobce týkající se designu „inspirativního vzorku“. Dle navrhovatele žádný dodavatel⁴ není schopen splnit požadavek zadavatele na vzhled obuvi a zároveň zajistit, aby na dodávaném zboží nebyla porušena práva třetích osob, což vede v rozporu s § 36 odst. 1 zákona k neoprávněné výhodě pro jednoho dodavatele. Navrhovatel k tomu doplňuje, že ze zadávacích podmínek přitom nevyplývá vypořádání autorských či jiných práv duševního vlastnictví ve vztahu k referenčnímu vzorku. Nad rámec uvedeného navrhovatel dále upozorňuje, že každý dodavatel, který bez souhlasu výrobce „inspirativní vzorky“ okopíruje, se dopustí nekalosoutěžního jednání ve smyslu § 2976 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), neboť takové jednání naplňuje znaky skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny i parazitování na pověsti závodu, výrobku či služby jiného soutěžitele.
15. V souvislosti s tím navrhovatel reaguje na zadavatelovu argumentaci v rozhodnutí o námitkách, kde zadavatel odkazuje na dvě uzavřené smlouvy se současným dodavatelem⁵, v nichž se současný dodavatel zavázal k neuplatňování průmyslově-právní ochrany k předmětu přechozí veřejné zakázky, navrhovatel uvádí, že zadavatel tuto skutečnost neuvedl v zadávacích podmínkách a ani nspecifikoval rozsah takového závazku, což činí zadávací podmínky netransparentními a vede k jednomu z důvodů, proč navrhovatel nepodal nabídku do zadávacího řízení, neboť zde existuje riziko spojené s porušením práv jiného výrobce. Dále k tomu navrhovatel doplňuje, že z čl. 9 odst. 15 smlouvy č. PPR-38312-45/ČJ-2019-990640 zveřejněné v registru smluv vyplývá, že *„současný dodavatel neposkytuje zadavateli licenci k designu či jiným aspektům dodávané obuvi, ale že se toliko zavazuje neuplatňovat určité aspekty průmyslově-právní ochrany. Tento závazek přitom není ve smlouvě navíc žádným způsobem zajištěn, např. smluvní pokutou a současnému dodavateli tedy nejsou kladeny žádné překážky v jeho porušení.“* Dle navrhovatele vzhledem k tomu, že z pohledu soudů právo původního dodavatele uplatňovat autorskoprávní ochranu nijak nezaniklo, ani nebyla zadavateli poskytnuta licence, není možné mít tato práva za vypořádaná.

Námítka nepřiměřené lhůty k podání nabídek

16. Dále navrhovatel namítá nepřiměřenou délku lhůty pro podání nabídek. Navrhovatel uvádí, že zadavatel požaduje součástí nabídky předložit vzorky posouzené akreditovanou zkušební laboratoří z hlediska splnění všech požadavků zadavatele včetně konstrukčního provedení či stříhu obuvi. Dle navrhovatele stříh obuvi a další podrobnosti konstrukčního provedení není možné navrhnout bez znalosti „inspirativního vzorku“. V důsledku toho měli potencionální

⁴ s výjimkou společnosti Prabos plus a.s.

⁵ Smlouvy PPR-38312-45/ČJ-2019-990640 a PPR-8620-4/ČJ-2021-990640

dodavatelé omezený čas na přípravu a mohli zahájit práce na výrobě požadovaných vzorků obuvi nejdříve 19. 6. 2023, tj. měli celkem 108 dní na jejich přípravu. Požadovaná certifikace vzorků obuvi pak mohla být zahájena až po fyzickém vyhotovení potřebného množství. V souvislosti s tím navrhovatel odkazuje na provedené šetření relevantních dodavatelů v rámci předchozího přezkumného řízení. Dle navrhovatele zadavatel jedná diskriminačním způsobem, neboť jednomu dodavateli umožní dodávat jeho standardní obuv, zatímco ostatní nutí do přípravy nového výrobku, což běžně trvá 1,5 – 2 roky. V souvislosti s tím navrhovatel reaguje na argumentaci zadavatele v rozhodnutí o námitkách, kde se zadavatel omezil pouze na konstatování toho, že oproti předchozímu zadávacímu řízení prodloužil lhůtu pro podání nabídek na dvojnásobek, avšak nijak nezduvodnil, proč je taková lhůta dostatečná, ačkoliv argumenty navrhovatele naznačují, že v této lhůtě nelze podat nabídky. Navrhovatel dále nesouhlasí s názorem zadavatele ohledně nesprávně provedeného šetření trhu relevantních dodavatelů Úřadem v rámci předchozího přezkumného řízení, neboť zadavatel neomezil možnost účasti v předchozím zadávacím řízení pouze na přímé výrobce obuvi, a tudíž všichni oslovení dodavatelé mohli být potenciálními účastníky předchozího zadávacího řízení.

Námitka porušení zásady rovného zacházení

17. Dále navrhovatel namítá, že společnost Prabos plus a.s. má obuv s totožnými vlastnostmi kdykoliv k dispozici, zatímco ostatním účastníkům bylo umožněno pouze pořízení fotografií daného vzorku, příp. jeho přeměření v prostorách zadavatele, kdy během prohlídky není dle navrhovatele možné provést reverzní inženýrství vzorku, neboť do prostor zadavatele nelze dopravit veškeré potřebné stroje a nástroje. Dle navrhovatele tak zadavatel porušil § 6 zákona, neboť zvýhodnil jednoho dodavatele umožňujíc mu vyhnout se nákladným úpravám výrobních linek oproti ostatním dodavatelům. Navrhovatel tvrdí, že pouhým měřením a prohlídkou vnější viditelné části vzorku není možné získat veškeré potřebné údaje na jeho výrobu, což dle navrhovatele potvrzuje i sám zadavatel, když si „*pro posouzení souladu dodaných vzorků se zadávacími podmínkami vyhrazuje právo destruktivního zkoumání těchto vzorků.*“ V souvislosti s tím navrhovatel namítá neporovnatelnost nabídek, jelikož je na dodavatelích, jaké informace při zkoumání „*inspirativního vzorku*“ získají.

Námítka týkající se jednotlivých požadavků stanovených v technické specifikaci

18. Dále navrhovatel namítá, že zadavatel neměl žádný objektivní důvod k detailnímu specifikování výrobních postupů a požadavku na shodu vzhledu dodávané obuvi s „*inspirativním vzorkem*“. Dle navrhovatele skutečná užitná hodnota obuvi spočívá v jejích funkčních vlastnostech definovaných standardy evropských, resp. českých ISO norem⁶, zatímco požadavky na konkrétní vnější vzhled a konkrétní užití materiály či výrobní postupy nemají žádný vliv na kvalitu. Navrhovatel tvrdí, že policejní síly v sousedních zemích EU používají obuv s odlišným vzhledem a výrobním procesem, což svědčí o tom, že vnější vzhled není rozhodující. Dále navrhovatele namítá, že zadavatel údajně stanovil rozměry obuvnického kopyta na základě oborové normy „*NS 1003 o.p. Svit*“ s platností do roku 1991, tj. na dokumentu, který již není platný a není ani dostupný pro dodavatele z jiných členských států EU. Přičemž takové jednání považuje navrhovatel v rozporu s § 6 odst. 3 zákona.

⁶ Např. EN ISO 20347:2012, EN ISO 20344:2011

19. Navrhovatel dále upozorňuje, že nad rámec konkrétního vzhledu zadávací dokumentace obsahuje velké množství požadavků, které neovlivňují kvalitu požadované obuvi a směřují pouze k omezení účasti dodavatelů na zadávacím řízení. Dále navrhovatel uvádí námitky k příkladmo uváděným požadavkům.
20. Navrhovatel nesouhlasí s požadavkem na určitý počet řad šití u chrániče špice, který dle jeho názoru není odůvodněn funkčními požadavky na užití dané obuvi, ale jedná se pouze o technický popis provedení obuvi společnosti Prabos plus a.s. Přitom navrhovatel nerozumí, proč zadavatel nepožaduje i taková řešení, která zajistí požadovanou pevnost i jiným způsobem, např. vyšším počtem nití. Dále se navrhovatel vyjadřuje k rozhodnutí o námitkách, ve kterém zadavatel tvrdí, že zvolené řešení je optimální pro pevnost spoje dvou povrchových dílců. Nicméně podle navrhovatele zadavatel neuvádí, proč není daný požadavek definován jako minimální. Dle navrhovatele tak zadavatel požadavkem na prošití dvěma řadami stehů není cílem dosáhnout maximální pevnosti spoje, ale jde o odkaz na výrobek současného dodavatele.
21. Dále navrhovatel rozporuje požadavek provedení konstrukce podšívky, která nesmí pokrývat celou plochu našívací stélky a musí dosahovat min. 75 % celkové svršku, přičemž musí být sešita klikatým stehem. Zde navrhovateli není zřejmý důvod nutnosti klikatého stehu, ani proč by podšívka nemohla dosahovat např. 72 % celkové výšky svršku nebo naopak např. 99,9 %, což by dle jeho názoru nemělo na užité vlastnosti obuvi žádný vliv a opět jde o omezení účasti dodavatelů v zadávacím řízení. Ve vztahu k argumentaci zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách navrhovatel nerozumí tomu, proč zadavatel považuje požadavky k podobě konstrukce podšívky za drobné změny vzhledu, když jde evidentně o podrobné instrukce týkající se konstrukce částí obuvi.
22. Navrhovatel namítá, že zadavatel stanovil požadavek pro antistatický pásek s nejasnými rozměry, což považuje v rozporu s § 36 odst. 3 a § 6 odst. 1 zákona. Ve vztahu k této námitce dále navrhovatel považuje zadavatelovo vyjádření v rozhodnutí o námitkách, že *„si je vědom faktu, že v případě, kdy exaktně nespecifikuje konkrétní rozměr, nemůže jeho dodržení následně posoudit jako nesplnění podmínek pro účast“*, v rozporu s další částí zadávacích podmínek, které obsahují obecně formulované parametry (např. „drobné změny vzhledu“ či posouzení nabídek dle čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace). Proto považuje navrhovatel zadávací podmínky za zmatečné, neboť u jejich značného množství nelze rozlišit, zda při jejich nesplnění povedou k vyloučení či jde o pouhá doporučení zadavatele.
23. Ve vztahu k požadavkům na antiperforační nekovovou planžetu navrhovatel namítá, že zadavatel vyloučil použití kvalitnějšího řešení (např. kevlaru či jiného pružného uhlíkového kompozitu), které má nižší hmotnost při vyšší pevnosti. Dále navrhovatel považuje vyjádření zadavatele v rozhodnutí o námitkách o tom, že nerozporuje požití kevlarových vláken, jelikož požaduje kompozit na bázi polyesteru, za účelově obcházející jeho námitku, když stále zadavatel trvá na užití kompozitu na bázi polyesteru, který nevykazuje o nic lepší vlastnosti než např. kompozit na bázi uhlíku či kevlaru.
24. Dále navrhovatel namítá, proč zadavatel neakceptuje i jiný postup při spojení podešve se svrškem obuvi než požadovaným přímým nástřikem „nízkohustotního polyuretanu“, který dle jeho názoru opět odkazuje na postupy společnosti Prabos plus a.s. Současně navrhovatel upozorňuje, že pojem „nízkohustotní polyuretan“ neoznačuje žádný materiál se specifickými

vlastnostmi, přičemž tak není definován žádný parametr, na základě kterého bude možné určit, zda je polyuretan nízkohustotní či ne. K tomu navrhovatel dodává, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách námitku ve vztahu k pojmu „nízkohustotní polyuretan“ nevypořádal.

25. Ve vztahu k vkládací stélce pak navrhovatel namítá, že „[p]ožadavek na plošnou hmotnost polyesterového rouna v hodnotě 600g/m² de facto umožňuje užití pouze konkrétního druhu tohoto rouna, přitom užití rouna s plošnou hmotností např. 598g/m² nebo 602g/m² ve vztahu k množství rouna užitého v jednom páru obuvi změnilo její hmotnost nejvýše o miligramy, tj. o hodnotu, kterou není žádný uživatel schopen jakkoliv postřehnout.“ V souvislosti s tím navrhovatel rozporuje zadavatelovo vypořádání se s touto námitkou v rozhodnutí o námitkách, ve kterém uvádí že „[...] pouze doporučuje výběr textilie s určitými vlastnostmi. Textilie je plošně nestejněměrná, proto je na trhu výběr textilií s různou hladinou tolerance, z toho důvodu dodavatel u parametru s plošnou hmotností 600g/m² neuvedl toleranci, aby neurčil konkrétní rouno od konkrétních výrobců.“ K tomu navrhovatel uvádí, že zadavatel zjevně akceptuje určitou míru tolerance, kterou však v zadávací dokumentaci nespecifikuje. Z toho dle navrhovatele plyne, že ani sám zadavatel nemá jasno ohledně významu uvedených parametrů pro funkčnost plnění. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel stanovením povinného technického parametru, o kterém bylo patrné, že nebude striktně dodržen, porušil zásadu transparentnosti zadávacího procesu a prokázal, že jeho technické požadavky nejsou nezbytné k naplnění požadovaných vlastností plnění, nýbrž jde o omezení ostatních dodavatelů.
26. Dále navrhovatel rozporuje požadavek na pryžovou podešvu, u které je hloubka dezénu 4 mm až 5 mm, přičemž protiskluzné vlastnosti si zachová i při nízkých teplotách. V této souvislosti navrhovatel namítá, že zadavatel nedefinuje, co se rozumí „nízkými teplotami“, což způsobuje netransparentnost stanoveného požadavku.
27. Navrhovatel dále namítá, že z některých částí technické specifikace je zřejmé, že celý dokument je převzat z propagačních a technických materiálů předchozího dodavatele, neboť v některých bodech technická specifikace obsahuje sdělení nikoliv technického, ale marketingového charakteru.
28. Navrhovatel také namítá rozporuplné požadavky, když ze zadávací dokumentace nelze s jistotou zjistit, zda zadavatel požaduje šněrovací prvky z plastu či kovu, neboť v popisné části technické specifikace požaduje plastová obuvnická poutka, zatímco v tabulce „Přehled požadovaných základních materiálů“ pro šněrovací prvky zadavatel uvádí plast nebo pevný kov, a navíc požaduje odstín realizovaný metodou tzv. brunýrování, což je metoda typická výhradně pro kov.

Námitka týkající se stanovených hodnotících kritérií

29. Navrhovatel je dále přesvědčen, že zadavatel stanovil hodnotící kritéria týkající se splnění požadavků na etickou výrobu předložením čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek a úmluv Mezinárodní organizace práce (dále jen „ILO“) včetně požadavku na identifikaci výrobce, značky a uvedení adresy továrny, v rozporu se zásadou transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona a zároveň v rozporu s § 116 odst. 1 zákona. Navrhovatel uvádí, že bylo vydáno 187 úmluv ILO, kdy většina z nich se vztahuje k pracovním podmínkám v rámci konkrétních průmyslových odvětví. Dodavatelé požadovaného plnění tak z principu nemají

možnost dodržovat úmluvy ILO týkajících se odvětví, ve kterých nepůsobí a tato odvětví nemají žádný vztah k předmětu plnění. K tomu navrhovatel doplňuje, že některé z nich obsahují povinnosti adresované signatářským státům a nikoliv zaměstnavatelům.

30. V souvislosti s tím navrhovatel namítá, že zadavatel nespécifikuje, k dodržování jakých úmluv se účastník zadávacího řízení musí zavázat, přičemž je navrhovatel přesvědčen, že tento požadavek musí být vyložen tak, že se musí účastník zadávacího řízení zavázat k dodržování všech úmluv ILO, tj. i takových, které nemají žádný vztah k předmětu plnění veřejné zakázky. Navrhovatel je přesvědčen, že dotčené hodnotící kritérium je nejen netransparentní, ale také diskriminační kvůli požadavku na uvedení adresy továrny, když dle zákona jakékoliv údaje, které jsou předmětem hodnocení nemohou být po podání nabídky měněny. V důsledku čehož je dodavatelům v případě, že uvedou v nabídce adresu továrny, de facto znemožněno po dobu trvání smlouvy přesunout či optimalizovat jejich výrobní kapacity.
31. Ve vztahu k vyjádření zadavatele v rozhodnutí o námitkách vztahující se k danému hodnotícímu kritériu, kdy zadavatel uvádí, že v této souvislosti zadavatel nepožaduje dodržování úmluv, které se vztahují k nesouvisejícímu předmětu plnění, navrhovatel konstatuje, že z uvedeného je zřejmé, že zadavatel stanovil dané hodnotící kritérium tak, že si jeho obsah musel každý dodavatel domyslet. Navrhovatel je také přesvědčen, že diskriminační povahu daného kritéria nezlehčuje ani to, že se nejedná kritérium vyřazovací, ale pouze o kritérium ekonomické výhodnosti.

Námitka vztahující se k zadávací podmínce stanovené v čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace

32. V této souvislosti navrhovatel namítá, že zadavatel nestanovil metodiku posouzení nabídek, např. v jakém pořadí budou nabídky jednotlivých dodavatelů hodnoceny, jaké množství negativních vyjádření zkušebních osob je nutné k vyloučení nabídky, či jaké další vybavení bude u testů použito (např. pocit z obuvi při nošení tenké ponožky bude zcela jistě úplně jiný, než pocit při nošení silné ponožky). Ke stanoveným otázkám navrhovatel konstatuje, že zadavatel nedefinoval, co považuje za dostatečné přizpůsobení zapínání nebo neidentifikoval obtíže při provádění zadavatelem vymezených činností. Navrhovatel je přesvědčen, že vyřazení nabídky tak zcela závisí na subjektivním pocitu zkoušejících osob, které nejsou vázány žádnými pravidly. Dle navrhovatele zadavatelem odkazované rozhodnutí Úřadu⁷ v rozhodnutí o námitkách nelze považovat za případné, neboť zadavatelem stanovené zadávací podmínky v čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace nemají soukromoprávní povahu a jedná se dle navrhovatele o podmínku účasti v zadávacím řízení, která je srovnatelná s požadavkem na prokázání technické kvalifikace. K tomu navrhovatel odkazuje na § 79 odst. 2 písm. k) zákona. Dle navrhovatele posouzení obuvi dle čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace je posouzením vzorků dodaného plnění, na které se musí vztahovat stejné požadavky na transparentnost a určitost, jako na jakékoliv jiné posuzování podmínek účasti v zadávacím řízení.
33. S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatel navrhuje, aby Úřad zadávací řízení zrušil a konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku.

⁷ sp. zn. ÚOHS-S0187/2021/VZ

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

34. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dne 30. 10. 2023, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.
35. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou zadavatel a navrhovatel.
36. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 1. 11. 2023.
37. Usnesením ze dne 1. 11. 2023 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení pořízené v souvislosti s provedenými úkony, a to nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu.
38. Dne 9. 11. 2023 obdržel Úřad od zadavatele vyjádření k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele k návrhu“).

Vyjádření zadavatele k návrhu

39. Zadavatel v úvodu svého vyjádření uvádí, že předmětem předchozího přezkumného řízení byla nepřiměřená délka lhůty pro podání nabídek. Zadavatel je přesvědčen, že tak Úřad v zásadě posvětil předchozí správný postup zadavatele, když v ostatních částech podnětu, na základě kterého bylo předchozí přezkumné řízení zahájeno, neshledal porušení zákona.

K příliš konkrétně stanoveným technickým podmínkám s odkazem na výrobek konkrétního dodavatele

40. Ve vztahu k námitce příliš konkrétních technických požadavků a předložení „inspirativního vzorku“ předchozího vybraného dodavatele pro výrobu vzorků potencionálních dodavatelů zadavatel uvádí, že při zpracování technických podmínek vycházel také z § 89 zákona, dle kterého mohou technické podmínky odkazovat na konkrétní výrobní proces.⁸ Zadavatel je přesvědčen, že své záměry a požadavky jednoznačně vymezil v souladu se zákonem v podrobnostech tak, aby kombinací technických parametrů a materiálů pořídil obuv splňující vhodnou kombinaci kvality, komfortu, životnosti, odolnosti a ceny, přičemž zohlednil své předchozí zkušenosti a připomínky konečných uživatelů. V souvislosti s tím zadavatel upozorňuje, že Policie České republiky je jednotný bezpečnostní sbor, přičemž služební obuv je součástí uniformy a vyžaduje se u ní jednotný vzhled, barva a provedení výstroje.
41. Dále zadavatel uvádí, že není povinen přizpůsobovat své požadavky dodavatelům tak, aby nemuseli postupovat žádné podnikatelské riziko, přičemž je běžné, že své výrobní kapacity a produkční možnosti dodavatelé přizpůsobují svým zákazníkům oproti své standardní produkci. Pro podporu svých závěrů zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu, které se dle zadavatele vztahují k dané problematice.⁹ K tomu zadavatel dodává, že mu nelze přičítat k tíži

⁸ Zadavatel k tomu cituje ustanovení § 36 odst. 1 zákona, z důvodové zprávy k citovanému ustanovení zákona, dále cituje z rozhodnutí Úřadu vztahujícího se k předchozímu přezkumnému řízení a další rozhodovací praxe Úřadu, ze Směrnice 2004/18/ES ze dne 26. února 2014 a z rozhodovací praxe správních soudů týkajících se zadávacích podmínek, resp. technických podmínek.

⁹ Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0470/2016/VZ-33242/2016/531/MHo, č. j. ÚOHS-S0012/2021/VZ-34069/2021/500/Alv, č. j. ÚOHS-S0206/2021/VZ-29134/2021/500/Alv, č. j. ÚOHS-S0001/2021/VZ-08229/2021/510/MKo, č. j. ÚOHS-S0176/2020/VZ-39988/2020/500/ISo.

skutečnost, že „[...] předchozí dodavatel požadovaného plnění podnikatelské riziko ve formě případných zvýšených nákladů a časové náročnosti pro výrobu nemusí u tohoto předmětu plnění pravděpodobně podstupovat v takové míře jako navrhovatel či jiný potenciální dodavatel, který požadované plnění pro zadavatele ještě nerealizoval.“ Dle zadavatele takovou výhodu předchozího dodavatele v souladu s rozhodovací praxí nelze považovat za porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

42. Dále zadavatel konstatuje, že administrativní chybou došlo k tomu, že příloha č. 4 zadávací dokumentace „Technická specifikace“ v bodě B) „Technické podmínky a předpoklady, Podmínky zpracování (platí pro oba typy poptávané obuvi)“ nebyla upravena shodně jako v čl. 6 odst. 6.5 zadávací dokumentace. Tím zadavatel upravitel zadávací dokumentaci tak, aby umožnil účastníkům zadávacího řízení předložit vzorek obuvi, který bude vizuálně ztvárněn jinak, než je inspirativní vzorek za předpokladu, že technické parametry zůstanou zachovány. Zadavatel dodává, že „[d]robné změny jsou takové změny, které nemají vliv na funkční a uživatelské vlastnosti obuvi.“, přičemž není možné popsat všechny přípustné změny.
43. Zadavatel dále konstatuje, že technické podmínky nejsou stanoveny prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu na určitého dodavatele nebo výrobky, kdy pouze podrobnějšími požadavky konkretizoval finální podobu výrobku. Zadavatel přitom vycházel ze svých odůvodněných potřeb a předchozích zkušeností, kdy např. požaduje obuv s podešví vyrobenou technologií přímého nástřiku oproti obuvi s lepenou podešví kvůli její větší závadovosti (rozklad podešve či její upadávaní) nebo požadavek na jiný typ protiskluzové podrážky. K tomu zadavatel dodává, že zákon nezakazuje předložit potencionálním dodavatelům „inspirativní vzorek“ pro dokreslení představy zadavatele o finální podobě požadovaného plnění. Naopak tento postup zadavatel vidí jako více transparentnější, přičemž detailnější textovou částí zadávacích podmínek je pak vyloučeno, že „[...] by potencionální dodavatelé museli nechat podrobovat vzorky laboratornímu zkoumání, nebo podrobnějšímu a rozsáhlejšímu měření.“ Pokud jde o tvrzení navrhovatele, že zadavatel stanovil rozměry jednotlivých částí požadované obuvi s přesností na desetiny milimetru, a tudíž jakákoliv změna má vliv na požadované technické parametry, zadavatel konstatuje, že v technické specifikaci je s přesností na desetiny milimetru stanoven pouze rozměr obuvnického kopyta.

K váznoucím autorským právům na předloženém inspirativním vzorku

44. K tomu zadavatel konstatuje, že nemá povědomí o váznoucích autorských či jiných právech duševního vlastnictví na inspirativním vzorku¹⁰, přičemž navrhovatel svá tvrzení žádným způsobem nedoložil. V souvislosti s tím dále uvádí, že nepožaduje předložit plnění, které je zcela identické jako inspirativní vzorky, kdy naopak technický popis zboží uvedený v přílohách zadávací dokumentace připouští určitý rozsah požadovaných parametrů. S ohledem na uvedené zadavatel nevidí důvod pro potencionální porušení autorského zákona, resp. jiné legislativy spojené s právem duševního vlastnictví či nekalosoutěžního jednání. Dále je zadavatel přesvědčen, že neuvedením informace o vypořádání autorských práv v zadávací

¹⁰ V souvislosti s tím zadavatel odkazuje na uzavřené smlouvy č. j. PPR-38312-45/ČJ-2019-990640 a č. j. PPR-8620-4/ČJ-2021-990640, kde se dodavatel zavázal neuplatňovat na předmět zakázky ochranu dle zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 207/2000 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů

dokumentaci, nemůže dojít ke znevýhodnění žádného dodavatele, neboť taková povinnost ze zákona nevyplývá.

K námitce porušení zásady rovného zacházení

45. Ve vztahu k námitce ohledně zvýhodnění dodavatele „inspirativního vzorku“ zadavatel nejprve uvádí, že pokud zadavatel předloží jakýkoliv vzorek, bude tento vždy produktem nějakého subjektu na trhu. Zadavatel s navrhovatelem nesouhlasí, neboť by to znamenalo, že jakýkoliv úspěšný dodavatel v jakémkoliv zadávacím řízení by byl následně vyloučen z ostatních veřejných zakázek s obdobným předmětem plnění. K tomu zadavatel konstatuje, že zadávací podmínky stanovil určitě, přesně a v podrobnostech nezbytných pro podání nabídek, a je tak vyloučeno, že by potenciální dodavatelé museli nechat podrobovat vzorky laboratornímu testování, resp. podrobnějšímu měření. Pokud pak jde o namítanou neporovnatelnost nabídek z pohledu ponechání prostoru účastníkům zadávacího řízení pro vlastní rozsah prohlídky „inspirativního vzorku“ zadavatel konstatuje, že se jedná o běžnou zadavatelskou praxi.
46. Dále zadavatel uvádí, že navrhovatel nevyužil možnost účastnit se ani jednoho ze dvou termínů prohlídky inspirativních vzorků, ani nepodal žádnou žádost o vysvětlené či změnu zadávací dokumentace. K tomu zadavatel doplňuje, že umožnil prohlídku vzorků poptávané obuvi včetně příčného řezu obuvi a spodní nášlapné gumové částí podešve. Zadavatel je přesvědčen, že transparentně poskytl všechny potřebné informace (podrobný popis požadovaného výrobku včetně materiálového i technologického řešení a možnost změření a prohlídky „inspirativních vzorků“) a záleželo na účastnících zadávacího řízení, jak je využijí ke zpracování své nabídky. Co se týče námitky ohledně nemožnosti dopravit na místo prohlídky veškeré stroje a nástroje pro reverzní inženýrství, zadavatel uvádí, že tato možnost nebyla v zadávací dokumentaci nijak zakázána, přičemž zadavatel k prohlídce vzorků nestanovil žádné omezující podmínky vyjma nemožnosti zapůjčení vzorků mimo prostory prohlídky.

K námitce nepřiměřené lhůty k podání nabídek

47. V tomto ohledu zadavatel konstatuje, že lhůta pro podání nabídek byla stanovena v délce 120 dní v souladu s § 57 odst. 1 zákona a s přihlédnutím k dodání vzorku, který má být podroben zkouškám akreditované laboratoře, k umožnění prohlídky vzorků, s ohledem na akutní potřeby zadavatele, přičemž tato lhůta byla prodloužena na dvojnásobek oproti předchozímu zadávacímu řízení a považuje ji za dostatečnou. Byť si je zadavatel vědom toho, že institut vysvětlení zadávacích podmínek neslouží k ověření jejich přiměřenosti, pro úplnost uvádí, že neobdržel žádnou žádost o změnu lhůty pro podání nabídek.
48. Dále se zadavatel vyjadřuje k provedenímu šetření na trhu relevantních dodavatelů v souvislosti s předchozím přezkumným řízením. Zadavatel je přesvědčen, že provedené šetření bylo Úřadem provedeno nesprávně, neboť byli osloveni dodavatelé, kteří nejsou výrobci, ale pouze v některých případech prodávají zboží obdobné poptávanému plnění, přičemž samotné otázky jsou směřovány na výrobce nikoliv na prodejce. Zároveň zadavatel nepovažuje za objektivní a standardní postup, kdy Úřad oslovil subjekt, který podal podnět a dotázal se ho na okruh subjektů, na které by se měl obrátit se svými dotazy. Zadavatel je tak přesvědčen, že pro spravedlivé rozhodnutí měl Úřad oslovit mimo prodejce zboží také subjekty, resp. výrobce obuvi, kteří jsou schopni reagovat na subjektivní kritéria, která byla přesně definována.

K námitkám týkajících se jednotlivých požadavků stanovených v technické specifikaci

49. Zde nejprve zadavatel konstatuje, že „[z] hlediska zadavatele i uživatele je třeba výsledný výrobek posuzovat komplexně, nikoliv pouze z pohledu jednotlivých parametrů. Na konečné vlastnosti výrobku totiž nemají vliv jen samostatné použité materiály, ale i použité technologické postupy, stříh, tvar. Znovu se připomíná, že požadavkem zadavatele nebyl vývoj nového typu policejní pracovní obuvi, ale dodávka provedení, splňujícího všechny požadavky výkonu policejní služby. Protože zadavatel má za ověřené, že jeho požadavky na pracovní obuv jsou splnitelné a realizovatelné v případě, že bude dodána obuv požadovaného provedení, stanovil své požadavky právě tímto způsobem.“ V souvislosti s tím zadavatele upozorňuje, že před převzetím výrobku je tento podroben kontrole nezávislého Úřadu SOJ, který hodnotí zboží na základě parametrů uvedených v technické specifikaci a takto je od zadavatele vyžaduje.
50. Dále se zadavatel vyjadřuje ke konkrétním námitkám navrhovatele ve vztahu k jednotlivým požadavkům stanovených v zadávací dokumentaci.
51. Zadavatel uvádí, že požadavek na určitý počet řad šití u chrániče špice zajišťuje optimální pevnost spoje dvou svrchních dílců a jedná o funkční požadavek, zatímco podkroužky a jazyk jsou prošity pouze jedním řádkem šití, neboť nejsou považovány za svrchní dílce obuvi. Pokud jde o prošití více řadami stehů zadavatel uvádí, že takový způsob vyžaduje větší překlady jednotlivých vrstev materiálů, což by mohlo snížit funkčnost či komfort obuvi.
52. K námitkám navrhovatele ohledně konstrukce podšívky zadavatel uvádí, že v zadávací dokumentaci připustil drobné změny vzhledu oproti inspirativnímu vzorku, kam spadají i procentuální údaje. K minimální hodnotě dále zadavatel doplňuje, že „[...] je jeho povinností stanovit určitý parametr s uvedením minimální či maximální hodnoty, aby tak předešel zpracování výrobku jinak, než je vhodné pro druh poptávané komodity.“ Dále zadavatel konstatuje, že hodnoty tolerancí v zadávací dokumentaci zachovávají vzhled, charakter a užité vlastnosti obuvi, přičemž umožňují účast dodavatelů v soutěži. Naopak měřitelné technické parametry jsou stanoveny v tabulkách „Přehled požadovaných základních materiálů“ a jsou posuzovány akreditovanou laboratoří. Co se týče klikatého švu, zadavatel konstatuje, že tento není nadstandardní pro použití tohoto zpracování podšívky.
53. K nejasně stanoveným rozměrům antistatického pásu zadavatel uvádí, že požadavek na jeho délku stanovil přiměřeně tak, aby umožnil uchazečům využít jeho technické řešení, přičemž si je vědom toho, že jeho nedodržení nemůže posoudit jako nesplnění podmínky pro účast.
54. Ve vztahu k požadavkům na antiperforační nekovovou planžetu je zadavateli známo, že lze použít i kompozitní materiál na bázi polyesteru za použití kevlaru nebo jiných uhlíkových kompozitů a je přesvědčen, že tím že požaduje kompozit na bázi polyesteru, nevylučuje použití kevlarových vláken.
55. K námitce týkající se spojení podešve se svrškem obuvi zadavatel odkazuje na požadavky obsažené na str. 25 a 29 zadávací dokumentace a pokud jde o hustotu jednotlivých složek podešve, ta je uvedena v tabulce „Použitých materiálů“, přičemž podle takových parametrů lze jednotlivé složky bez problému vyrobit. Tento výrobní proces dle zadavatele zabezpečuje požadované vlastnosti obuvi a zamezuje budoucím ztrátám funkčnosti obuvi např. vlivem dlouhodobého skladování.

56. Ve vztahu k vkládací stélce a požadavku na plošnou hmotnost polyesterového rouna zadavatel uvádí, že se jedná o „základní parametr, kterým se popisují základní vlastnosti textilie. Zadavatel pouze doporučuje výběr textilie s určitými vlastnostmi. Textilie je plošně nestejněměrná, proto je na trhu výběr textilií s různou hladinou tolerancí, z toho důvodu dodavatel u parametru s plošnou hmotností 600g/m² neuvedl toleranci, aby neurčil konkrétní rouno od konkrétních výrobců.“
57. Pokud jde o nespécifikované „nízké teploty“ u požadavku na hloubku dezénu pryžové podešve zadavatel konstatuje, že poptává celoroční obuv, která má splňovat teploty všech 4 ročních období našeho podnebného pásu, přičemž by pryž měla mít odolnost a přilnavost k mokrému i kluzkému terénu.
58. Dále zadavatel odmítá tvrzení o převzetí částí technické specifikace z materiálů propagačního a marketingového charakteru. Zadavatel také vylučuje, že by zadávací dokumentace obsahovala rozporuplné požadavky a odkazuje na informace ke šněrovacím prvkům na str. 26 zadávací dokumentace a v tabulkách „Přehled požadovaných materiálů“.

Ke stanoveným hodnotícím kritériím

59. K námitce rozporu hodnotících kritérií s § 6 a § 116 odst. 1 zákona zadavatel uvádí, že s ohledem na předmět veřejné zakázky je zřejmé, že v rámci hodnotícího kritéria vztahujícího se k dodržování úmluv ILO nebude vyžadovat dodržování těch úmluv, které nejsou spojeny s předmětem veřejné zakázky. Současně k tomu zadavatel dodává, že nesplnění těchto podmínek není důvodem pro vyloučení účastníka zadávacího řízení. Zadavatel dále uvádí, že smyslem požadavku na uvedení adresy továrny je ověření dodržování zákazu nucené práce, zákazu dětské práce apod. Naopak tento požadavek neznamená, že by zadavatel znemožňoval změnu adresy konkrétní továrny nebo přesun či optimalizaci výrobních kapacit navrhovatele.

K zadávací podmínce stanovené v čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace

60. Co se týče námitek týkajících se posuzování nabídek z pohledu ergonomických vlastností zadavatel má za to, že pravidla a principy jasně nastavil, neboť stanovil, jaké zátěžové zkoušky obsahuje a na základě jakých parametrů bude obuv posouzena, kdy v případě, že nabízená obuv nevyhoví při posouzení ergonomických vlastností, bude nabídka dodavatele vyřazena z další účasti v zadávacím řízení. Dále k tomu zadavatel uvádí závěry rozhodovací praxe Úřadu vztahující se k soukromoprávním podmínkám.
61. Závěrem zadavatel uvádí, že na základě výše uvedených skutečností je přesvědčen o správnosti a souladnosti jeho postupu se zákonem, a proto navrhuje zahájené správní řízení zastavit.

Další průběh správního řízení

62. Usnesením ze dne 14. 11. 2023 stanovil Úřad zadavateli lhůtu, ve které měl sdělit:
1. *„s jakými úkony a jakou dobou na dané úkony, které musí potencionální dodavatelé učinit, aby mohli zadavateli předložit nabídku na dotčenou veřejnou zakázku vč. požadovaných vzorků poptávané obuvi, zadavatel počítal při stanovení lhůty pro podání nabídek v délce 122 dnů, zejm. jakým způsobem zadavatel při stanovení lhůty pro podání nabídek počítal s nezbytnou dobou pro uzpůsobení běžných procesů nezbytných pro výrobu požadovaných vzorků poptávané obuvi, a to konkrétně ve vztahu k:*

- zajištění kompletních sad nástrojů, forem či kopyt,
- obstarání materiálů pro výrobu vzorků,
- zajištění certifikace jednotlivých materiálů a částí,
- výrobě samotných vzorků obuvi,
- zkoušce vzorků obuvi u „Akreditované zkušební laboratoře“,

a to i při zohlednění dat možné prohlídky „inspirativních“ vzorků a požadovaného počtu vzorků, které mají být potencionálním dodavatelem předloženy společně s jeho nabídkou;

2. jaké změny mohou potenciální dodavatelé považovat za „drobné změny vzhledu“ oproti „inspirativnímu“ vzorku, jež nemají vliv na požadované technické parametry, které zadavatel připouští v souladu s čl. 6 odst. 6.5 zadávací dokumentace dotčené veřejné zakázky, resp. kterých z parametrů uvedených v této zadávací dokumentaci (zejm. v její příloze č. 4) se mohou zadavatelem připuštěné „drobné změny vzhledu“ oproti „inspirativnímu“ vzorku týkat a které parametry naopak nemohou být měněny, a to i v kontextu tvrzení zadavatele uvedených v rozhodnutí o námitkách ze dne 19. 10. 2023 a vyjádření k návrhu ze dne 9. 11. 2023.“

Vyjádření zadavatele ze dne 20. 11. 2023

63. Dne 20. 11. 2023 Úřad obdržel přípis zadavatele z téhož dne, ve kterém Úřadu sdělil následující. V první řadě zadavatel uvádí, že zohlednil skutečnosti vyplývající z předchozího přezkumného řízení a „[...] přistoupil mj. k rozvolnění požadavků na vzhled obuvi, kde bylo umožněno provedení drobných úprav vzhledu oproti inspirativním vzorkům a byla prodloužena lhůta pro podání nabídek, v souladu s vyjádřeními Úřadem dotazovaných firem, z 60 na 122 dnů.“ Zadavatel počítal na zajištění kompletních sad nástrojů, forem či kopyt 40 dní, na obstarání materiálů pro výrobu vzorků 30 dní, na zajištění certifikace jednotlivých materiálů a částí 20-25 dní, na výrobu samotných vzorků obuvi 15 dní, na zkoušky vzorků v akreditované zkušební laboratoře 10 dní¹¹, přičemž odkázal na jednotlivá stanoviska dodavatelů z předchozího přezkumného řízení.
64. Současně zadavatel předpokládá, že délka doby na přípravu vzorků je pro každého dodavatele individuální, přičemž záleží na dodavatelsko-odběratelských vztazích a obchodní politice společnosti a není tak možné uvést stejnou dobu pro všechny dodavatele. Dle zadavatele se jednotlivé úkony časově prolínají, přičemž proces přípravy a výroby probíhá souběžně. Zadavatel je přesvědčen, že dodavatel nemusel s přípravou své nabídky, resp. přípravy požadovaných vzorků čekat na datum prohlídky „inspirativního vzorku“, neboť po prostudování zadávací dokumentace mohl např. zajišťovat materiál a další komponenty pro výrobu vzorků, které jsou stanovené.
65. Co se týče drobných změn, ty jsou dle zadavatele takové, které se týkají pouze vzhledu obuvi, nikoliv parametrů či užitných vlastností. Dále zadavatel uvádí, že drobná změna by neměla být pro běžného uživatele nápadná a není v rozporu s požadavky obuvi jako např. vhodnost pro určitou činnost, soulad s firemní identitou „stejnokroj“, musí splňovat bezpečnostní normy. V souvislosti s tím je dle zadavatele drobnou změnou vzhledu např. jiný tvar chráničů kotníků,

¹¹ zadavatel zde vycházel ze své úřední činnosti, kdy považuje takovou lhůtu za reálnou.

jiný tvar chrániče špice, jiný tvar poutek, háčků, tkaniček, rozdílné provedení perforace, rozdílný tvar výztuhy na jazyku apod. Naopak zásadní změnou vzhledu bude dle zadavatele změna, která změní charakter obuvi, např. změna základního materiálu (odlišný druh usně, použití textilního materiálů na svršku obuvi apod.), změna barvy apod.

66. Dále zadavatel konstatuje, že rozlišuje různé úrovně požadavků. Jedná se a o popis výrobku, jehož cílem je seznámit dodavatele se základní charakteristikou výrobku, kde jsou právě připuštěny drobné změny vzhledu oproti „inspirativnímu vzorku“. Dále jsou to technické parametry uvedené v tabulkách, jež jsou exaktně dané a neměnné a posuzované nezávislou akreditovanou laboratoří. K tomu zadavatel doplňuje, že dodavatelé mohli v případě nejasností požádat o vysvětlení zadávací dokumentace. Co se týče Úřadem vyjmenovaných parametrů, zadavatel u nich pouze obhajoval své požadavky vůči námítce navrhovatele, a ačkoliv je považuje za optimální, neuvedl, že na nich trvá.

Další průběh správního řízení

67. Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023 Úřad nařídil z moci úřední předběžné opatření, kterým zadavateli uložil zákaz uzavřít rámcovou dohodu v zadávacím řízení, a to až do pravomocného skončení předmětného správního řízení.

68. Dále se Úřad přípisem ze dne 19. 12. 2023 obrátil na výrobce obuvnických kopyt, přičemž Úřad oslovil následující odborníky:

- Mgr. Darina Hradská, IČO 87282275, se sídlem Viničné Šumice 324, 664 06 Viničné Šumice (dále jen „Mgr. Darina Hradská“),
- Ing. Dominika Ravčuková, IČO 00712809, se sídlem Hradiska 616/27, 614 00 Brno (dále jen „Ing. Dominika Ravčuková“),
- KAVEfootwear s.r.o., IČO 13997017, se sídlem Žopy 80, 769 01 Holešov (dále jen „KAVEfootwear s.r.o.“),
- Mgr. Lucie Dusbabová, IČO 86886037, se sídlem Proloh 10, 517 03 Osečnice (dále jen „Mgr. Lucie Dusbabová“),
- Haxn boot s.r.o., IČO 05843294, se sídlem Újezd 250, 763 25 Újezd (dále jen „Haxn boot s.r.o.“),
- BOTY HORKY s.r.o., IČO 08258538, se sídlem Křenová 89/19, 602 00 Brno (dále jen „BOTY HORKY s.r.o.“),

s žádostí o zodpovězení následujících dotazů:

1. *„Jak dlouhou dobu běžně trvá výroba obuvnického kopyta podle obecně zadaných parametrů jako je velikost obuvi, délka stélky kopyta, obvod prstních kloubů, obvod nártu?“*
2. *Uvedte prosím předpokládanou dobu výroby obuvnických kopyt i v případě požadavku na konkrétní velikosti obuvi s následujícími parametry (vyjádřete se prosím ke každé uvedené variantě):*
 - *velikost obuvi 28/270 mm, délka stélky kopyta 280 mm, obvod prstních kloubů 262 mm, obvod nártu 269 mm,*

- velikost obuvi 29/280 mm, délka stélky kopyta 290 mm, obvod prstních kloubů 268 mm, obvod nártu 275 mm,
 - velikost obuvi 30/290 mm, délka stélky kopyta 300 mm, obvod prstních kloubů 274 mm, obvod nártu 281 mm.
3. Jakým způsobem ovlivní dobu výroby obuvnických kopyt, resp. jakou roli bude pro délku výroby hrát požadavek na větší počet typů obuvi (např. nízká, vysoká) pro více párů obuvi, které mají různé velikosti (např. 5 ks nízkých bot o velikosti 28, dále 5 ks nízkých bot o velikosti 30, 5 ks vysokých bot o velikosti 28 a 5 ks vysokých bot o velikosti 29)?
4. Zároveň Vás Úřad žádá o identifikaci dalších výrobců obuvnických kopyt, jakožto potencionálních odborníků na relevantním trhu, pokud jsou Vám známi.“
5. Pro úplnost Úřad uvádí, že Ing. Dominika Ravčuková, společnost KAVEfootwear s.r.o., BOTY HORKY s.r.o. a Haxn boot s.r.o., po telefonické komunikaci sdělili, že své stanovisko k dané věci neposkytnou.

Stanovisko Mgr. Darina Hradská

69. Dne 28. 12. 2023 Úřad obdržel odpověď Mgr. Dariny Hradské, ve které sdělila, že nedokáže odpovědět na položené dotazy, neboť není přímým výrobcem obuvnických kopyt.

Stanovisko Mgr. Lucie Dusbabová

70. Dne 3. 1. 2024 Úřad obdržel odpověď Mgr. Lucie Dusbabové, v němž uvádí, že čas pro výrobu kopyt je velmi relativní, avšak obvykle se výrobce může vejít do 1 až 11 hodin práce na jeden pár kopyt, což závisí na různých faktorech. Nejdříve je nutné vytvořit model, což trvá 4 až 10 hodin. Poté může ideálně trvat hodinu vyrobit jeden pár kopyt, pokud nenastanou žádné potíže. Výroba dřevěných kopyt může být zkomplikována v případě výskytu suku nebo jiných odlišností, což prodlužuje dobu výroby. K tomu Mgr. Lucie Dusbabová doplnila, že „[p]okud je hotový model (4 - 10 hod.), z něho vyrobíte libovolný počet kopyt (1 pár/hod.) v případě, že nenastane problém. Výroba několika párů se časově zkrátí o desetinu až třetinu. Je rozdíl, jestli se vyrábí kopyta plastová nebo dřevěná.“

Další průběh správního řízení

71. Dále se Úřad přípisem ze dne 29. 12. 2023 obrátil na akreditované laboratoře, přičemž Úřad oslovil následující instituce:
- Výzkumný ústav bezpečnosti práce, v.v.i., IČO 00025950, se sídlem Jeruzalémská 1283/9, 110 00 Praha (dále jen „Výzkumný ústav bezpečnosti práce“),
 - Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, IČO 70883521, se sídlem nám. T. G. Masaryka 5555, 760 01 Zlín (dále jen „Univerzita Tomáše Bati“),
 - SINTEX, a.s., IČO 25298496, se sídlem Moravská 1078, 560 02 Česká Třebová (dále jen „SINTEX, a.s.“),
 - Honeywell, spol. s r.o., IČO 18627757, se sídlem V Parku 2326/18, 148 00 Praha (dále jen „Honeywell, spol. s r.o.“),

s žádostí o zodpovězení následujících dotazů:

1. *„Chápeme správně, že pokud se posuzují ergonomické vlastnosti obuvi dle ČSM ISO normy 20344 a vyhotovuje se protokol o zkoušce ve smyslu čl. 5 „Zkušební metody“ odst. 5.1.3 „Protokol o zkoušce“ ČSN ISO normy 20344 s odkazem na čl. 4 „Obecné zkušební parametry“ odst. 4.4 citované ISO normy, je nutné posouzení (zkoušky) obuvi provést výhradně akreditovanou laboratoří, resp. v sídle akreditované laboratoře nebo může takto postupovat i jakýkoliv jiný subjekt; resp. zda se citovaná ISO norma aplikuje pouze v případě provádění zkoušek ergonomických vlastností obuvi v rámci akreditované laboratoře, a zda je možné, aby dle uvedené normy prováděl zkoušky obuvi sám zadavatel veřejné zakázky?*
2. *V rámci Vaší testovací činnosti posuzujete parametry zadané, resp. požadované zákazníkem nebo jsou parametry určené jiným způsobem a jakým?*
3. *Jaké konkrétní parametry jsou v rámci testování u předložených vzorků obuvi ověřovány? Příp. ověřujete v tomto kontextu u konkrétní části předloženého vzorku obuvi např. „vrchová useň – ostatní“ parametry jako jsou např. tloušťka, pevnost v roztržení šterbiny (podél/napříč), absorpce vody po 120 min., hodnota pH, obsah šestimocného chromu, a dále u materiálů např. to, zda je předložený vzorek obuvi vyroben ze správného materiálu nebo ověřujete např. také to, zda mají být některé části vzorku obuvi spojeny technologií přímého nástřiku?*
4. *Jak dlouho obecně potrvá otestování jak materiálů (v případě, že je to potřeba), tak hotové obuvi? Pokud není potřeba testovat materiály předloženého vzorku obuvi, musí být tyto materiály před předložením vzorku obuvi zákazníkem již otestovány?*
5. *Jakým způsobem ovlivní dobu testování předložení vícero vzorků ke zkouškám, tj. v různých velikostech, různého typu a ve větším počtu (např. 5 ks nízkých bot o velikosti 28, dále 5 ks nízkých bot o velikosti 30, 5 ks vysokých bot o velikosti 28 a 5 ks vysokých bot o velikosti 29, 2 ks půlpáru spodní nášlapné gumové části podešve vel. 28 a 2 ks příčného průřezu půlpáru obuvi vel. 28) a jak dlouho potrvá takové testování (celkově i pro jednotlivě uvedené varianty)?*
6. *Dále Vás žádáme o zodpovězení dotazů týkajících se konkrétních vlastností či parametrů obuvi:*
 - a. *Bude mít na funkční vlastnosti obuvi významný dopad to, kolik % našivací stélky bude pokrývat podšívka?*
 - b. *Má kevlar či jiné pružné uhlíkové kompozity, které mají nižší hmotnost při vyšší pevnosti lepší užitné vlastnosti nebo stejné jako laminát na bázi polyesteru o rozměrech – tloušťka $2,5 \pm 0,3$ mm, plošná hmotnost $2150 \text{ g/m}^2 \pm 3\%$?*
 - c. *Pokud pryžová podešev, která je opatřena zalisovanou polyesterovou netkanou textilií, je vložena do formy a se svrškem obuvi spojena přímým nástřikem nízkohustotního polyuretanu, může mít jiná forma spojení, než je uvedená forma přímým nástřikem nízkohustotním polyuretanem vliv na užitné vlastnosti obuvi?*
 - d. *Dále jsme obdrželi informaci o tom, že textilie je plošně nestejněměrná, a proto je na trhu výběr textilií s různou hladinou tolerance. Může požadavek na plošnou hmotnost polyesterového rouna v hodnotě 600 g/m^2 splňovat jen jedno konkrétní rouno a měla*

by případně vyšší či nižší hodnota plošné hmotnosti rouna nějaký vliv na užité vlastnosti obuvi?

V případě shledání vlivu na funkční vlastnosti obuvi u výše uvedených variant uveďte prosím, zda se bude jednat o vliv v menších odchylkách (např. v jednotkách či desítkách mm, procent apod.) či ve větším měřítku.

7. *Zároveň Vás Úřad žádá o identifikaci dalších akreditovaných laboratoří, jakožto odborných subjektů věnujících se zkouškám obuvi, pokud jsou Vám známi.“*

Stanovisko SINTEX, a.s.

72. Dne 3. 1. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti SINTEX, a.s., ve kterém sdělila, že jejich akreditovaná laboratoř se zkouškami obuvi nezabývá, a proto se k daným dotazům nemohou vyjádřit.

Stanovisko Výzkumný ústav bezpečnosti práce

73. Dne 8. 1. 2024 Úřad obdržel odpověď Výzkumného ústavu bezpečnosti práce, dle kterého jejich laboratoř nemá žádné praktické znalosti z testování obuvi, a proto se věcně nemůžou vyjádřit k předloženým dotazům.

Stanovisko Univerzita Tomáše Bati

74. Dne 9. 1. 2024 Úřad obdržel stanovisko Univerzity Tomáše Bati, v němž uvádí, že posuzování ergonomických vlastností může provést pouze akreditovaná laboratoř, která splňuje akreditační požadavky dle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018. Dále Univerzita Tomáše Bati uvedla, že do jejího rozsahu akreditace patří „[z]koušení fyzikálně-mechanických vlastností obuvnických materiálu a výrobků z usní, koženek, textilních materiálů, plastů a pryží vymezené přílohou osvědčení č.: 171/2023 ze dne 11. 6. 2023.“, přičemž zákazník si zkoušky z dané přílohy zadává sám. Dále se Univerzita Tomáše Bati vyjádřila tak, že neověřuje Úřadem v otázce č. 3 dotazované parametry a ani neuvádí shodu či neshodu, neboť k tomu nejsou v rámci své akreditace oprávněni. Ve vztahu k dotazu ohledně doby trvání zkoušek Univerzita Tomáše Bati konstatovala, že na tuto otázku nelze objektivně odpovědět, neboť je nutné dopředu znát počet materiálů ke zkoušce, avšak zkoušky by byly provedeny do 1 měsíce od dodání vzorků. K otázkám vztahujícím se k době testování vícero vzorků obuvi a konkrétním vlastnostem či parametrům obuvi se Univerzita Tomáše Bati nevyjádřila, jelikož zkoušky na hotovou obuv nespádají do její akreditace.

Stanovisko Honeywell, spol. s r.o.

75. Dne 16. 1. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti Honeywell, spol. s r.o., v němž uvádí, že testy dle normy ČSN ISO 20344 mohou provádět všechny laboratoře za předpokladu dodržení podmínek v ní stanovených. Nicméně zákazník si může provést zkoušky i sám, ale výsledky nelze obecně použít pro certifikaci dle ČSN. Dále společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že testují shodu se specifikací podle požadavků zákazníka, neboť ne všechny vlastnosti jsou předepsány normou (např. komfort nošení, některé životnostní testy, porovnání bot různých výrobců apod.) a v případě, že je požadavek na to, aby obuv vyhovovala normě (např. ČSN EN ISO 20344), pak posuzují parametry požadované normou.
76. Dále společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že jejich laboratoř je akreditovaná pro různé testy stanovení odolnosti dle ČSN norem, ale jsou schopni provést i další testy obuvi, ať už jde

o kompletní botu či její komponent (jde např. o propich, trhací testy textilií, kůží, tloušťku, pevnost v roztržení). Naopak nejsou vybaveni pro testy jako je obsah šestimocného chromu, hodnota pH či vyhodnocování chemického složení kůže. K tomu společnost Honeywell, spol. s r.o., doplnila, že „[to], zda je obuv vyrobena metodou přímého nástřiku je vizuálně zřejmé při řezu boty, žádný sofistikovaný test pro tyto potřeby nepoužíváme“.

77. Ve vztahu k době trvání zkoušek společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že doba závisí na druhu požadovaných testů zákazníkem, neboť např. měření tloušťky kůže nezabere tolik času jako testování opotřebování podrážky. K tomu Honeywell, spol. s r.o. doplnila, že „[č]asté jsou požadavky na životnostní testy, kdy je nutno obuv na několik týdnů umístit do klimatizační nebo UV komory. Pak se testování protáhne i na měsíce. Např. abrazivní testy v kombinaci se simulací, jak bude obuv vypadat po dobu záruky, trvají až 7 týdnů. Při testování skladovatelnosti může být i požadavek na simulaci 5 let, pak se doba testování protahuje. Co se týče testování komponent, ty by měly být otestovány dříve, než je hotová celá bota. Testovací procedura je jednodušší a hlavně v případě zjištění nedostatku je levnější náprava komponentu než celé boty“.
78. Pokud jde o počet předložených vzorků ke zkouškám různých velikostí a typů, společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že „[z]áleží na typu testu. V případě testování odolnosti proti uklouznutí se doba testování násobí (1 kus = x minut; 2 kusy = 2 · x minut). V případě testování stárnutí, kdy do komory jde umístit např. 5 párů obuvi, se doba testu neliší od jednoho kusu. Záleží na vybavení laboratoře, kolik komor, testerů atd.“.
79. Dle společnosti Honeywell, spol. s r.o. může mít jakákoliv změna v materiálu a konstrukci vliv na vlastnosti obuvi, nicméně je třeba to ověřit testováním. Dále společnost Honeywell, spol. s r.o. v návaznosti na své zkušenosti uvedla, že u metody přímého nástřiku „[k] překrytí nedochází, protože se stélka a podšívka stýkají okrajem“ a naopak u lepené podšívky „[...] u je významný vliv na funkci, protože podšívka přesahuje. Pokud bude podšívka překrývat málo může se uvolnit, pokud bude moc velký přesah, pak nedojde ke spojení vrchu a stélky [...]“. Co se týče otázky kevlaru, dle společnosti Honeywell, spol. s r.o. záleží na konkrétním produktu, nicméně „[k]valitnější surový materiál (kevlar) neznamena, že finální produkt bude lepší“. Pokud jde o spojení pryžové podešve se svrškem obuvi metodou přímého nástřiku, společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že z pohledu pevnosti spoje mezi podešví a mezipodešví je uvedené nejlepším způsobem. Ve vztahu k otázce týkající se plošné hmotnosti rouna v hodnotě 600 g/m² společnost Honeywell, spol. s r.o. uvedla, že „je na trhu nepřeberné množství výrobců, kteří tuto hodnotu hmotnosti garantují. [...] Vyšší/nížší hmotnost má vliv na užité vlastnosti, ale důležitější je, zda jde o polyester nebo polyamid. V případě polyamidu bude lepší životnost, ale i vyšší cena“.

Další průběh správního řízení

80. Dále Úřad připsal ze dne 17. 1. 2024 oslovil společnost Institut pro testování a certifikaci, a.s., IČO 47910381, se sídlem třída Tomáše Bati 299, 763 02 Zlín (dále jen „ITC Zlín“) a společnost AZL Otrokovice s.r.o., IČO 26934663, se sídlem tř. Tomáše Bati 1724, 765 02 Otrokovice (dále jen „AZL Otrokovice“), jako akreditované laboratoře, s žádostí o sdělení stejných skutečností jako v připsal ze dne 29. 12. 2023.

Stanovisko ITC Zlín

81. Dne 1. 2. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti ITC Zlín, v němž nejprve nad rámec dotazů Úřadu uvedla obecné vysvětlení k obuvi jako osobnímu ochrannému prostředku a akreditaci. Dále dle společnosti ITC Zlín záleží, jaké podmínky si zadavatel v rámci zadávacího řízení stanoví a v tom kontextu „[m]ůže požadovat stanovení ergonomických vlastností obuvi ‚akreditované‘ v akreditované laboratoři a stejně tak si může ověřit vlastnosti soutěžního vzorku sám“, přičemž, byť to nevyplývá z přímo z legislativy, zkoušky v akreditovaných laboratořích by měly být preferovány. Dále společnost ITC Zlín uvedla, že je na zákazníkovi, aby si určil, jaké má požadavky na obuv, jaké parametry a vlastnosti si chce ověřit, přičemž rozsah zkoušení si určuje rovněž zákazník. K tomu společnost ITC Zlín doplnila, že zákazník může v zadání definovat, které zkoušky musí být provedeny „akreditovaně“ a které naopak ne a může také definovat technologii výroby.
82. Pokud jde o dobu testování, společnost ITC Zlín uvedla, že záleží na počtu zkoušek, přičemž nevyžaduje, aby předložené vzorky již měly otestovány materiály, příp. si je může otestovat sama. Doba testování vícero předložených vzorků obuvi v různých velikostech a typech je dle společnosti ITC Zlín závislá na již zmíněném rozsahu a také na kapacitních možnostech laboratoře.
83. Dále společnost ITC Zlín uvedla, že „[v]olba materiálů (vlastnosti, parametry, složení apod.), konstrukce atd. má rozhodně vliv na funkční vlastnosti obuvi. Nicméně zjištění tohoto vlivu je spíše otázkou pro výzkum, která nespadá do odborných činností akreditované zkušební laboratoře, která provádí zkoušky k ověření deklarovaných vlastností a parametrů s ohledem na požadavky definované objednatelem, příslušnou normou apod.“.

Stanovisko AZL Otrokovice

84. Dne 6. 2. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti AZL Otrokovice, v němž především uvedla, že „[p]okud je zkouška označená jako ‚akreditovaná‘ t.j. v rozsahu akreditace dané laboratoře, podléhá pravidlům daným ČSN EN ISO/EIC 17025 a musí být provedena pracovníkem [...] na místě tomu určeném – obvykle v prostoru dané laboratoře. Pokud však zkouška není prováděna v rozsahu udělené akreditace, pak musí být takto v [p]rotokolu označena“. Dále společnost AZL Otrokovice uvedla, že zákazník předkládá laboratoři své požadavky, které jsou obvykle dané normou nebo podmínkami zadávací dokumentace, přičemž laboratoř může navíc zákazníkovi navrhnout zkoušení parametrů neobsažených v původním požadavku, avšak obvyklých pro daný materiál či výrobek. K tomu společnost AZL Otrokovice doplnila, že jsou tedy odzkoušeny všechny dokumentem uvedené parametry na všech částech obuvi. Pokud se zkouší jednotlivé dílce obuvi nebo jednotlivé materiály a zákazník je dodá spolu s hotovým výrobkem – obuví, tak je nutné ověřit, zda se jedná o shodné materiály na dílcích a na obuvi. Ve většině případů to však nelze s jistotou ověřit (i když materiály na pohled vypadají stejně na dílcích a na obuvi, mohou se kvalitativně lišit, neboť kvalita přírodní suroviny může být částečně odlišná a také technologie výroby pro různé výrobní dávky resp. „výrobní plány“ se může poněkud lišit v závislosti na zpracovávané výrobní surovině – např. druhu surové kůže). Dle společnosti AZL Otrokovice se toto obvykle řeší prohlášením výrobce, resp. zákazníka, že se jedná o stejné materiály. Ostatní technologie výroby obuvi jako např. lepením či přímým nástřikem je možno ověřit při běžné manipulaci s obuví při jejím testování. Do protokolu

o zkoušce se tato informace uvádí pouze v případě, že to vyžaduje zadávací dokumentace, příp. zákazník.

85. Ve vztahu k době testování společnost AZL Otrokovice uvedla, že ta je velmi individuální a záleží na kapacitních možnostech laboratoře, jejím vybavením či příp. kooperaci na zakázce s jinou akreditovanou laboratoří, přičemž doba trvání zkoušek může být i 2 měsíce a více. K tomu společnost AZL Otrokovice doplnila, že pokud zákazník nepožaduje testovat materiály, pak také nemusí předkládat laboratoři výsledky svého zkoušení a pokud laboratoř vydává protokol o zkoušce v rámci procesu akreditace, pak všechny uváděné zkoušené parametry musí být v souladu s rozsahem akreditace dané laboratoře. Společnost AZL Otrokovice také uvedla, že *„[d]alší možností je některé požadované parametry (např. zkoušky materiálů a dílců) při zadávání zkoušek dodat do laboratoře zákazníkem spolu se vzorkem hotové obuvi – dodává [p]rotokol o zkoušce od jiné akreditované laboratoře. Zákazník by však měl prokázat, že se jedná o stejné materiály jako na obuvi (platí totéž jako při testování materiálů a dílců spolu s obuví v jedné laboratoři). Do [p]rotokolu o zkoušce akreditované laboratoře se nesmí uvádět výsledky zkoušek laboratoře, která nemá pro tuto činnost akreditaci (např. podnikové laboratoře výrobce). Pokud má jiná laboratoř akreditaci pro danou zkoušku, pak musí být tyto zkoušky provedeny formou subdodávky“*. Ve vztahu k otázce vlivu vícero předložených vzorků obuvi v různých velikostech a typech na dobu testování nelze dle společnosti AZL Otrokovice objektivně odpovědět. K tomu pouze citovaná společnost uvedla, že *„[...] doba trvání zkoušek prováděných v sérii je kratší, než kdyby se zkoušky prováděly jednotlivě. Také různé druhy obuvi vyžadují různé zkoušky podle požadavků norem nebo zákazníkem“*.
86. Dále dle společnosti AZL Otrokovice obecně každá změna technologie, příp. kvalitativních vlastností použitých materiálů, může mít vliv na funkčnost obuvi (negativní i pozitivní), nicméně podrobněji jsou otázky s tím spojené určeny pro technologa výroby obuvi či vývojové pracovníka nebo znalce než pro pracovníka laboratoře.

Další průběh správního řízení

87. Dále Úřad přípisem ze dne 17. 1. 2024 oslovil společnost ECCO (Czech republic) s.r.o., IČO 24188361, se sídlem Na příkopě 391/7, 110 00 Praha (dále jen „ECCO“), společnost Pat Shoes s.r.o., IČO 08118353, se sídlem Londýnská 254/7, 120 00 Praha (dále jen „Pat Shoes“), Pavel Švienty, IČO 87017903, se sídlem Brožíkova 428, 530 09 Pardubice (dále jen „Pavel Švienty“), T-Shoes s.r.o., IČO 29366577, se sídlem třída Tomáše Bati 1547, 760 01 Zlín (dále jen „T-Shoes“), Antal shoes s.r.o., IČO 53548337, se sídlem Duchnovičova 552/54, 068 01 Medzilaborce, Slovenská republika (dále jen „Antal shoes“), OBUV-ŠPECIÁL, spol. s r.o., IČO 36458503, se sídlem Duklianska 1379/19, 085 01 Bardejov, Slovenská republika (dále jen „OBUV-ŠPECIÁL“), jako výrobce obuvnických kopyt, s žádostí o sdělení stejných skutečností jako v přípise ze dne 19. 12. 2023.
88. Úřad pro úplnost uvádí, že subjekty Pavel Švienty, Antal shoes a OBUV-ŠPECIÁL své stanovisko neposkytly. Společnost T-shoes po telefonické komunikaci Úřadu sdělila, že nemůže poskytnout relevantní informace k výrobě obuvnických kopyt.

Stanovisko Pat Shoes

89. Dne 22. 1. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti Pat Shoes, v němž uvedla, že se nezabývají výrobou kopyt a nemůžou tak poskytnout relevantní informace.

Stanovisko ECCO

90. Dne 27. 1. 2024 Úřad obdržel stanovisko společnosti ECCO, v němž primárně uvedla, že nevlastní výrobu obuvnických kopyt, avšak poskytla informace na základě svých zkušeností a informací od obchodních partnerů.
91. Dle společnosti ECCO lze výrobu kopyt rozdělit na 2 části. Nejprve se jedná o přípravu a výrobu modelu, který se následně kopíruje, kdy tato výroba trvá několik hodin, příp. 1–2 dny. Dále je to příprava obuvnického kopyta pro sériovou výrobu na speciálním kopírovacím stroji, což trvá v řádech hodin. Dále společnost ECCO uvedla, že požadavky na konkrétní parametry obuvnického kopyta neovlivňují délku doby přípravy a výrobu obuvnického kopyta. K tomu společnost ECCO doplnila, že větší počet typů obuvi může i nemusí vyžadovat potřebu použití různých kopyt, kdy u specifických typů obuvi, jako např. baleríny či kozačky, může být potřebná právě úprava kopyta a musí se vyrobit upravený model obuvnického kopyta s tím, že taková úprava bude jednodušší a časově rychlejší než výroba úplně nového modelu. Co se týče výroby obuvnických kopyt různých velikostí stejného tvaru, společnost ECCO konstatoval, že tyto se vyrábí ze stejného modelu obuvnického kopyta, přičemž kopírovací stroj dokáže vyrobit různé velikosti na základě všeobecně daných pravidel a standardů, stanovujících rozdíly jednotlivých parametrů kopyta pro různé velikosti.

Další průběh správního řízení

92. Usnesením ze dne 22. 2. 2024 stanovil Úřad účastníkům správního řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
93. Dne 4. 3. 2024 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém navrhovatel napadá Úřadem zaslané žádosti o stanovisko, a to výrobcům obuvnických kopyt ve vztahu k dotazům vztahujícím se k délce lhůty výroby kopyt a akreditovaným laboratořím ve vztahu k délce lhůty pro zkoušky obuvi. Navrhovatel je přesvědčen, že v důsledku chybně položených otázek Úřadem jsou některé odpovědi nerelevantní nebo málo relevantní, neboť nezohledňují celkovou dobu objednávky, včetně času potřebného k odbavení objednávky účastníky zadávacího řízení.
94. Dále dne 7. 3. 2024 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém se vyjadřuje k otázce, položené Úřadem akreditovaným laboratořím v rámci provedeného šetření, týkající se posuzování ergonomických vlastností obuvi dle ČSN EN ISO 20344 ve smyslu jejího čl. 5, k čemuž uvedl následující. Zadavatel využil normu jako metodický nástroj pro zkoušení ergonomických vlastností obuvi, aniž by bylo úmyslem nahrazovat samotnou laboratorní zkoušku. Dle zadavatele bylo cílem zajistit rovné podmínky pro všechny účastníky, a proto použil metodický postup uvedený v normě ČSN EN ISO 20344, čl. 5.1. K tomu zadavatel doplnil, že jelikož je posouzení obuvi z pohledu vnitřních prostor složitým procesem, přistoupil k realizaci uživatelské zkoušky, která kromě hrubé kontroly zrakem a hmatem zahrnovala také nazutí obuvi tak, aby bylo možné získat kompletní představu o soutěžních vzorcích. Výsledkem zkoušky ergonomických vlastností byl vyhodnocený dotazník zkoušejících osob a v případě negativního hodnocení, kdy by zadavatel pochyboval o splnění parametrů u vzorků obuvi, mohly být vzorky obuvi předány odborně způsobilé osobě k vyhodnocení ve smyslu čl. 6 odst. 6.5.1 zadávací dokumentace. K tomu zadavatel doplnil, že účastník by mohl být vyloučen pouze v případě, kdy odborně způsobilá osoba konstatuje, že soutěžní

vzorek nesplňuje požadavky technické specifikace. Zadavatel je přesvědčen, že z jeho strany nedošlo k jakémukoliv porušení zákona a navrhuje Úřadu návrh navrhovatele zamítnout.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

95. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření účastníků správního řízení, rozhodl o zamítnutí návrhu. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K namítané neexistenci aktivní legitimace navrhovatele

96. Úřad předně uvádí, že před samotným přezkumem namítaných pochybení zadavatele je nutné se vypořádat s argumentací zadavatele obsaženou již v rozhodnutí o námitkách, podle které není navrhovatel aktivně legitimován k podání námitek. Dle zadavatele navrhovatel není potencionálním dodavatelem požadovaného plnění, resp. nezabývá se rozhodnou činností pro dodání zadavatelem požadovaného plnění, a v důsledku toho mu nemůže vzniknout újma.
97. Úřad k tomu předně uvádí, že podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma; obdobně je stanoveno i pro případ podání návrhu dle § 250 odst. 1 zákona ve spojení s § 251 odst. 1 zákona. Podmínky aktivní legitimace k podání námitek a návrhu uvedené ve výše citovaných ustanoveních zákona tedy spočívají v tom, že se musí jednat o dodavatele dle § 5 zákona a že tomuto postupem zadavatele hrozí či vznikla újma.
98. Dodavatelem dle § 5 zákona se rozumí osoba, která nabízí poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, nebo více těchto osob společně. V rozhodovací praxi Úřadu pak zaznívá (přirozené) omezení takto široké definice, které vyplývá z toho, že z hlediska konkrétní veřejné zakázky je dodavatelem jen takový subjekt, který vykonává činnost či dodává produkt (zboží, službu či stavební práci), o něž má zadavatel zájem a na jehož získání vypsál příslušné zadávací řízení.¹²
99. K samotnému pojmu „újma“ Úřad uvádí, že tento by měl být vykládán extenzivně, aby nedocházelo k omezování možnosti přezkumu postupu zadavatelů. Újma je pojmem širším než pojem „škoda“, a tedy v sobě může zahrnovat jak materiální a v daný okamžik vyčíslitelnou škodu, tak škodu, jejíž výši je obtížné či nemožné v okamžiku podání námitek přesně stanovit, a to zejména proto, že v raných stádiích zadávacího řízení před hodnocením nabídek může být přinejmenším obtížné určit, zda by stěžovatelova (navrhovatelova) nabídka vůbec mohla být vybrána jako nejvhodnější. Úřad má proto za to, že újma nemusí být vyčíslena, postačí např. obecné vymezení následku jednání zadavatele vůči stěžovateli (navrhovateli). Navíc zákonodárce v ustanovení § 241 odst. 1, resp. § 244 odst. 3 zákona připouští i uvedení pouhé potenciality, tj. hrozby újmy na právech eventuálního dodavatele (stěžovatele, navrhovatele). Pro založení aktivní legitimace stěžovatele, resp. navrhovatele tak postačí, prokáže-li újmu spočívající ve ztrátě minimálně teoretické možnosti veřejnou zakázku získat, když jako subjekt podnikající v daném oboru tvrdí, že zadávací podmínky veřejné zakázky byly stanoveny tak, že

¹² Viz např. rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0333/2021/VZ, č. j. ÚOHS-05216/2022/500 ze dne 10. 2. 2022.

mu znemožňují účast v zadávacím řízení. Jinými slovy, v případě, kdy nelze vyloučit, že by stěžovatel (navrhovatel) mohl být schopen předmět plnění dané veřejné zakázky realizovat, a zároveň je předmětem řízení otázka, zda zadavatel nestanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, v důsledku čehož se stěžovatel (navrhovatel) nemohl zadávacího řízení účastnit, případně nebyl schopen naplnit jeho podmínky, je možno zároveň konstatovat, že stěžovateli (navrhovateli) vznikla újma právě v tom smyslu, že postupem zadavatele ztratil možnost o danou veřejnou zakázku soutěžit (a tedy i možnost ji získat).

100. Jak stanoví § 244 odst. 3 zákona, v námitkách proti zadávacím podmínkám musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli vznikla či hrozí. Z ustanovení § 244 odst. 3 zákona přitom nevyplývají požadavky týkající se specifikace újmy, která stěžovateli hrozí nebo vznikla v důsledku nezákonného postupu zadavatele. Navrhovatel v námitkách uvedl, že mu nastavenými zadávacími podmínkami vzniká újma spočívající v nemožnosti účasti v zadávacím řízení.
101. Ve vztahu k posuzovanému případu Úřad dále uvádí, že navrhovatel na námitku absence aktivní legitimace reaguje v návrhu a konstatuje, že je dlouhodobým smluvním partnerem společnosti Alpina, továrna obutve, d.o.o., IČO 5034728000, se sídlem Strojarska ulica 2, 4226 Žiri, Slovinsko (dále jen „společnost Alpina“), přičemž navrhovatel k návrhu přiložil smlouvu o spolupráci ze dne 13. 7. 2023 uzavřenou mezi ním a společností Alpina (dále jen „smlouva o spolupráci“).
102. Úřad s ohledem na výše uvedené nemá pochybnosti o tom, že navrhovatel je relevantním dodavatelem ve výše nastíněném smyslu, neboť z navrhovatelem předložené smlouvy o spolupráci vyplývá, že navrhovatel má v České republice právo distribuce zboží společnosti Alpina, jež je dle dotčené smlouvy i dle veřejně dostupných zdrojů výrobcem obuvi mj. pro bezpečnostní složky¹³. Jinými slovy, Úřad má za to, že navrhovatel je v šetřeném případě dodavatelem ve smyslu § 5 zákona, když jako distributor nabízí plnění, na jehož získání vypsál zadavatel předmětné zadávací řízení. Současně má Úřad za to, že ve smyslu výše nastíněného chápání pojmu újma a posuzování její hrozby vzniku nelze vyloučit, že navrhovatel ztratil minimálně teoretickou možnost o danou veřejnou zakázku soutěžit, a tedy možnost ji získat, tudíž mu minimálně v tomto smyslu hrozila, resp. vznikla újma.
103. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že je dána aktivní legitimace navrhovatele k podání námitek proti zadávacím podmínkám, tedy i zde řešeného návrhu.

K rozhodnutí o námitkách

104. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel svým návrhem napadá mj. i rozhodnutí o námitkách, když ve svém návrhu uvádí, že zadavatel nevypořádal jeho námitky v souladu se zákonem, zabýval se Úřad před samotným věcným přezkumem také posouzením způsobu vypořádání námitek navrhovatele ze strany zadavatele.
105. Úřad k tomu předně uvádí, že z dokumentace o zadávacím řízení plyne, že námitky navrhovatele byly podány řádně a včas, oprávněnou osobou (jak bylo dovozeno výše) a obsahovaly veškeré náležitosti ve smyslu § 244 zákona, tudíž zadavatel byl povinen skutečnosti v nich uvedené věcně vypořádat.

¹³ Pro úplnost Úřad dodává, že společnost Alpina např. nabízí pracovní bezpečnostní obuv i na svých internetových stránkách dostupných na: <https://www.alpinasports.com/cs>.

106. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
107. Úřad k tomu v obecnosti konstatuje, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečnou podrobnost odůvodnění stanoviska zadavatele v rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel v rozhodnutí o námitkách poskytuje navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele. Je tedy nutné, aby odůvodnění podaných námitek postihlo gros podaných námitek, aniž by ovšem bylo ze strany zadavatele nutné vypořádat každé jednotlivé tvrzení uvedené v námitkách.
108. Úřad tak přezkoumal rozhodnutí o námitkách a dospěl k závěru, že zadavatel postihl gros námitek navrhovatele, když z rozhodnutí o námitkách je zřejmé, proč zadavatel považuje tvrzení navrhovatele ohledně jemu vytýkaných pochybení ve vztahu k nastavení zadávacích podmínek za lichá, stejně tak proč považuje dotčené zadávací podmínky za souladné se zákonem. Ač se tak zadavatel nevyjadřuje v každém bodě námitek ke každému dílčímu argumentu navrhovatele, vyjadřuje se k podstatě každého z bodů námitek. Úřad tedy k výše uvedenému shrnuje, že z rozhodnutí o námitkách je zřejmé, že zcela jistě nejde o pouhé formální odmítnutí námitek bez odůvodnění, naopak je postihnuto gros každé z námitek. Rozhodnutí o námitkách tedy Úřad seznal za souladné s § 245 odst. 1 zákona.

K výroku tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení právních předpisů a dalších norem

109. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
110. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
111. Podle § 6 odst. 4 zákona je zadavatel při postupu podle tohoto zákona, a to při vytváření zadávacích podmínek, hodnocení nabídek a výběru dodavatele, povinen za předpokladu, že to bude vzhledem k povaze a smyslu zakázky možné, dodržovat zásady sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací ve smyslu tohoto zákona. Svůj postup je zadavatel povinen řádně odůvodnit.
112. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené
1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,

5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
113. Dle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
114. Dle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
115. Dle § 36 odst. 5 zákona je zadavatel oprávněn stanovit lhůty potřebné k průběhu zadávacího řízení. Délka lhůt musí být stanovena tak, aby byla zajištěna přiměřená doba pro vyžadované úkony dodavatelů.
116. Podle § 39 odst. 5 zákona zadavatel posouzení splnění podmínek účasti nebo hodnocení kritérií podle odstavce 3 téhož paragrafu zákona provede na základě údajů, dokladů, vzorků nebo modelů poskytnutých účastníkem zadávacího řízení. Zadavatel může ověřovat věrohodnost poskytnutých údajů, dokladů, vzorků nebo modelů a může si je opatřovat také sám. Vzorky může zadavatel podrobovat zkouškám a vycházet z výsledků těchto zkoušek.
117. Podle § 46 odst. 1 zákona zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
118. Podle § 46 odst. 2 zákona po uplynutí lhůty pro podání nabídek nemůže být nabídka měněna, nestanoví-li tento zákon jinak; nabídka však může být doplněna na základě žádosti podle odstavce 1 téhož paragrafu zákona o údaje, doklady, vzorky nebo modely, které nebudou hodnoceny podle kritérií hodnocení. V takovém případě se doplnění údajů týkajících se prokázání splnění podmínek účasti za změnu nabídky nepovažují, přičemž skutečnosti rozhodné pro posouzení splnění podmínek účasti mohou nastat i po uplynutí lhůty pro podání nabídek.
119. Podle § 56 odst. 1 zákona zadavatel zahajuje otevřené řízení odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona, kterým vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání nabídky.
120. Podle § 57 odst. 1 zákona stanoví zadavatel lhůtu pro podání nabídek v otevřeném řízení na nejméně 30 dnů od zahájení zadávacího řízení.
121. Podle § 89 odst. 1 zákona platí, že technické podmínky jsou požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím
- a) parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny,
 - b) odkazu na normy nebo technické dokumenty, nebo
 - c) odkazu na štítky.
122. Podle § 89 odst. 3 zákona mohou technické podmínky rovněž odkazovat na konkrétní výrobní proces nebo metodu poskytování požadovaných stavebních prací, dodávek nebo služeb nebo

na konkrétní proces spojený s jinou fází jejich životního cyklu, a to i tehdy, kdy uvedené faktory nejsou součástí jejich věcné podstaty, za podmínky, že souvisejí s předmětem veřejné zakázky a jsou přiměřené k její hodnotě i cílům.

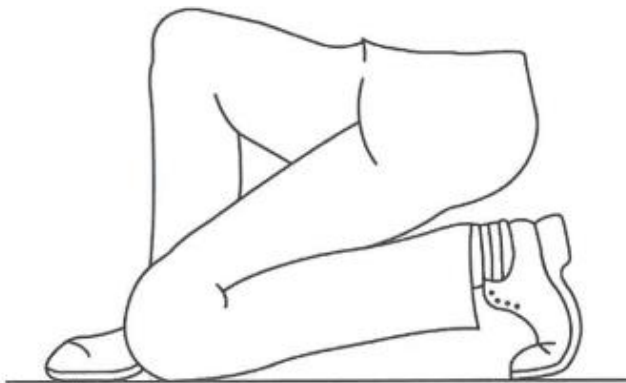
123. Podle § 89 odst. 5 zákona platí, že není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zadavatel nesmí zvýhodnit nebo znevýhodnit určité dodavatele nebo výrobky tím, že technické podmínky stanoví prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu na
- a) určité dodavatele nebo výrobky, nebo
 - b) patenty na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu
124. Podle § 89 odst. 6 zákona platí, že zadavatel může odkaz podle odstavce 5 písm. a) nebo b) zákona použít, pokud stanovení technických podmínek podle § 89 odst. 1 zákona nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné. U každého takového odkazu zadavatel uvede možnost nabídnout rovnocenné řešení.
125. Podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona platí, že mají-li být hodnoceny nabídky, zadavatel v zadávací dokumentaci musí požadovat předložení údajů, dokumentů, vzorků nebo modelů, které potřebuje k posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení.
126. Podle § 114 odst. 1 zákona zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti.
127. Podle § 114 odst. 2 zákona se ekonomická výhodnost nabídek hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně poměru nákladů životního cyklu a kvality. Zadavatel může ekonomickou výhodnost nabídek hodnotit také podle nejnižší nabídkové ceny nebo nejnižších nákladů životního cyklu.
128. Podle § 116 odst. 1 zákona je zadavatel pro hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky podle kvality povinen stanovit kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky.
129. Podle § 116 odst. 2 písm. d) zákona kritériem kvality mohou být sociální, environmentální nebo inovační aspekty.
130. Podle § 130 zákona se při postupu podle části šesté zákona použijí § 39 odst. 1, § 42 až 44 a § 48a odst. 1 obdobně.
131. Podle § 131 odst. 2 zákona může zadavatel uzavřít rámcovou dohodu pouze na základě zadávacího řízení, které by byl oprávněn použít na veřejnou zakázku obdobného předmětu a předpokládané hodnoty.
132. Podle § 132 odst. 1 zákona se pro postup v zadávacím řízení, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, použijí pravidla pro podlimitní nebo nadlimitní režim, není-li stanoveno v této části zákona jinak.
133. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
134. V čl. 5 ČSN EN ISO 20344 „Osobní ochranné prostředky – Zkušební metody pro obuv“ jsou řešeny zkušební metody pro kompletní obuv, v odst. 5.1 pak konkrétně pro specifické ergonomické vlastnosti, kdy bod 5.1.2 „Zkušební metoda“ zní následovně:

5.1.2 Zkušební metoda

Během zkoušky nošením provádějí zkušební osoby obutí do správně padnoucí obuvi činnosti simulující typické zátěže, kterým bude obuv vystavena při obvyklém používání.

Tyto zátěže jsou:

- chůze po dobu 5 min rychlostí přibližně 5 km/h;
- stoupaní po (17 ± 3) schodech a sestupování po (17 ± 3) schodech za maximálně 1 minutu;
- poklek/podřep, viz obrázek 1.

Obrázek 1 – Poloha při zkoušce pokleku/podřepu

Po ukončení všech zátěžových zkoušek musí každá zkušební osoba vyplnit dotazník uvedený v tabulce 2.

Tabulka 2 – Dotazník pro vyhodnocení ergonomických vlastností

1	Je vnitřní povrch obuvi bez nerovných, ostrých nebo tvrdých ploch, které by způsobily podráždění nebo zranění (kontrola pohmatem)?	ANO	NE
2	Obsahuje obuv prvky, které podle vás činí nošení obuvi nebezpečné? (např. přezky, pásky nebo jiné prvky, které mohou představovat riziko zachycení nebo zakopnutí)	ANO	NE
3	Pokud je obuv vybavena upevňovacími prvky, lze upevnění dostatečně přizpůsobit?	ANO	NE
4	Mohou být bez obtíží provedeny následující činnosti?		
	4.1 chůze	ANO	NE
	4.2 chůze po schodech	ANO	NE
	4.3 poklek/podřep	ANO	NE

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

135. Podle čl. 1. odst. 1.1 zadávací dokumentace je předmětem zadávacího řízení „uzavření rámcové dohody na dodávky bot 15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klimamembrána)“, přičemž „[p]ro upřesnění všech detailů o provedení, barvě, rozměrech apod., bude dodavatelům umožněna prohlídka, změření, ofocení apod., inspirativních vzorků. Inspirativní vzorky nebudou zapůjčeny“.

Dále zadavatel v citovaném článku zadávací dokumentace stanovil termíny prohlídky inspirativních vzorků ve dnech 19. 6. 2023 od 10:00 hod. do 12:00 hod. a 26. 6. 2023 od 10:00 hod. do 12:00 hod., a dále upřesnil místo konání prohlídky.

136. Podle čl. 1 odst. 1.2 zadávací dokumentace „[ú]častník nepředloží zboží, na kterém vážnou autorská či jiná práva duševního vlastnictví třetích osob. Rizika spojená s porušením autorských práv a dalších práv duševního vlastnictví nese účastník“.
137. Podle čl. 1 odst. 1.3 zadávací dokumentace je podrobný technický popis zboží uveden v příloze č. 4 „Technická specifikace“ (dále jen „technická specifikace“).
138. Podle čl. 5 odst. 5.9 zadávací dokumentace¹⁴ byla lhůta pro podání nabídek při zahájení zadávacího řízení stanovena do 5. 10. 2023 do 8:15 hod.
139. V čl. 5 odst. 5.10 zadávací dokumentace je řešeno podání (soutěžních) vzorků, přičemž je mj. uvedeno, že „[v]zorky budou doručeny ve lhůtě pro podání nabídek [...]“.
140. Dle čl. 6 odst. 6.4. zadávací dokumentace zadavatel požaduje společně s nabídkou mj. předložit:
- „čestné prohlášení o dodržování požadovaných podmínek (zákaz nucené práce, zákaz dětské práce, bezpečné a zdravotně nezávadné pracovní podmínky, platné pracovní smlouvy, viz Usnesení Evropského parlamentu o spravedlivém obchodu a rozvoji (2005/2245(INI)), a dále dodržování úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO), včetně identifikace výrobce, značky a uvedení adresy továrny (továren, v případě využití více míst pro různé fáze výroby), v níž fakticky probíhá proces výroby, (nedoložení čestného prohlášení není důvodem pro vyloučení dodavatele – viz čl. 8 této ZD);
 - čestné prohlášení účastníka o shodě materiálů předaných ke zkouškám akreditované zkušební laboratoři s materiály použitými k výrobě soutěžních vzorků, a potvrzující, že vypracování soutěžních vzorků je v souladu s TP účastníka a se zadávací dokumentací;
 - zkušební protokol akreditované zkušební laboratoře obsahující výsledky zkoušek a hodnocení dle kapitoly Technické parametry použitých materiálů přílohy č. 4 ZD, včetně hygienické a zdravotní nezávadnosti materiálů přicházejících do přímého styku s pokožkou. Akreditovaná zkušební laboratoř potvrdí a zapečetí vzorky, které byly předmětem hodnocení dle těchto parametrů:
 - Provedení zkoušek parametrů použitých materiálů (výsledky obsaženy ve zkušebním protokole).
 - Posouzení provedení výrobku dle zadávací dokumentace.
 - Posouzení konstrukčního provedení, stříhu a barvy obuvi.
 - Posouzení značení.
- Zkušební protokoly nesmí být starší 24 měsíců, počítáno k datu podání nabídek [...]
141. Čl. 6 odst. 6.5 zadávací dokumentace řeší soutěžní vzorky, „zadavatel požaduje společně s nabídkou předložit 20 párů bot, a to v členění:
- 5 párů Bot 15 PČR vysokých 2023 (klimamembrána) vel. č. 28
 - 5 párů Bot 15 PČR nízkých 2023 (klimamembrána) vel. č. 28

¹⁴ a stejně tak dle „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“ odeslaného dne 5. 6. 2023 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek

- 5 párů Bot 15 PČR vysokých 2023 (klímamembrána) ve velikosti č. 29
- 5 párů Bot 15 PČR nízkých 2023 (klímamembrána) ve velikosti č. 30

A současně s výše uvedenými vzorky bot zadavatel požaduje předložit:

- 2 vzorky půlpáru spodní nášlapné gumové části podešve (tzv. nášlapka) vel. č. 28
- 2 vzorky příčného průřezu půlpáru obuvi ve velikosti č. 28

Soutěžní vzorky budou označeny akreditovanou zkušební laboratoří (např. plombou, razítkem,...) pro potvrzení, že se jedná o soutěžní vzorky, které byly předmětem zkoušek. Soutěžní vzorky se musí svým provedením konstrukčním, materiálovým a barvou shodovat s inspirativním vzorkem. Připouští se drobné změny vzhledu oproti inspirativnímu vzorku, za předpokladu, že nemají vliv na požadované technické parametry obuvi. Soutěžní vzorky musí svým provedením odpovídat požadavkům ČSN 79 5600 [...]"

142. V čl. 8 odst. 8.1 zadávací dokumentace zadavatel stanovil tato kritéria hodnocení:

- „Celková nejnižší nabídková cena v Kč včetně DPH 90 %
- Splnění požadavků na etickou výrobu předložením čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek 10 %“

Dále v citovaném ustanovení zadávací dokumentace je splnění požadavků na etickou výrobu stanoveno následovně:

„v případě splnění požadavků na etickou výrobu předložením čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek (zákaz nucené práce, zákaz dětské práce, bezpečně a zdravotně nezávadné pracovní podmínky, platné pracovní smlouvy viz Usnesení Evropského parlamentu o spravedlivém obchodu a rozvoji (2005/2245(INI)) a dále dodržování úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO), včetně identifikace výrobce, značku a uvedení adresy továrny (továren v případě využití více míst pro různé fáze výroby), v níž fakticky probíhá proces výroby, získává nabídka 10 bodů, v případě nedoložení čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek získává 0 bodů.“

143. Dle čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace se u soutěžních vzorků „budou posuzovat ergonomické vlastnosti obuvi dle ČSN EN ISO 20344, čl. 5.1 zkouškou praktickým nošením deseti zkušebními osobami s vhodnou velikostí nohy. V průběhu pokusů zkušební osoby obuté do správně padnoucí obuvi simulují typické zátěže, kterým bude obuv vystavena při obecném používání.

Tyto zátěže jsou:

- normální chůze po dobu 5 minut
- stoupání a sestupování min. po 20 schodech
- poklek/podřep

Po ukončení všech zátěžových zkoušek každá zkušební osoba vyplní dotazník v tabulce, viz níže, v případě negativního hodnocení napíše odůvodnění. V případě, že nabízená obuv nevyhoví při posouzení ergonomických vlastností, bude nabídka dodavatele vyřazena z další účasti v zadávacím řízení.“

Součástí citovaného článku zadávací dokumentace je také následující dotazník pro vyhodnocení ergonomických charakteristik:

1	Je vnitřní povrch obuvi bez nerovných, ostrých nebo tvrdých ploch, které by způsobily podráždění nebo zranění (kontrola pohmatem)?	ANO	NE
2	Je obuv bez vlastností, které by mohly způsobit, že nošení obuvi bude nebezpečné?	ANO	NE
3	Je možné dostatečně přizpůsobit zapínání (pokud je to nutné)?	ANO	NE
4	Mohou být bez obtíží provedeny následující činnosti?		
	4.1 chůze	ANO	NE
	4.2 chůze po schodech	ANO	NE
	4.3 poklek/podřep	ANO	NE

144. Dle čl. 12 zadávací dokumentace je přílohou zadávací dokumentace mimo výše zmíněnou technickou specifikaci i příloha č. 5 – Závazný vzor textu rámcové dohody (dále jen „rámcová dohoda“).
145. Technická specifikace obsahuje podrobný technický popis obou požadovaných bot včetně podrobného popisu jednotlivých částí obuvi, jejich vlastností a souvisejícího výrobního procesu. Taktéž jsou zde uvedeny požadované základní materiály (typ materiálu, druh materiálu, specifikace materiálu, barva a tloušťka) a technické parametry materiálů a výrobků, kde jsou ve vztahu k jednotlivým částem obuvi uvedeny jednotlivé parametry (jako např. tloušťka, pevnost v tahu, absorpce vody či propustnost pro vodní páru) a minimální požadavky na dané parametry. V neposlední řadě jsou v technické specifikaci vymezeny rozměry obuvnického kopyta, podmínky zpracování obuvi a další požadavky zadavatele na dotčenou obuv.
146. V čl. A) technické specifikace jsou pro obě poptávané boty tak mimo jiné uvedeny požadavky na svršek, podšívkování i spodek obuvi. Konkrétně pak zadavatel stanovil mj. následující požadavky:

„Svršek [...] Za účelem ochrany vrchového materiálu proti okopání je obuv opatřena chráničem špice, který je vyroben z hovězinové štípenky povrstvené polyuretanem a je našitý na přední část nártu. Spoje vrchových dílců jsou šity dvěma řadami šití, šité spoje vrchových podkroužků a jazyka jsou šity jedním řádkem šití.“

„Podšívkování [...] Konstrukce podšívky musí být provedená tak, že nesmí pokrývat celou plochu našivací stélky a musí dosahovat minimálně do 75 % celkové výšky svršku (měřeno od našivací stélky). Jednotlivé díly podšívky vnitřku obuvi (tj. nárt, zadní dílce, část jazyka) jsou sešity klikatým stehem, spoje zalepeny (zavařeny) spojovací těsnící páskou a k podšívkovému kompletu jsou přišity podšívky jazyka a límečku. Spoje podšívky a našivací stélky musí být vodotěsně utěsněny nástřikem polyuretanu (mezipodešev II). [...]

Antistatický pásek šíře 10 mm je našitý na podšívce z vnitřní strany obuvi (polyester se zapletenými vodivými nitěmi). Tento pásek musí přesahovat do výšky asi 60 mm – 70 mm¹⁵ měřeno od hrany našivací stélky [...]"

„Antiperforační planžeta, která je součástí spodku obuvi zabezpečuje odolnost spodku obuvi proti propíchnutí ostrými předměty a odolnost obuvi proti krouticímu momentu (torzní tuhost). Antiperforační nekovová planžeta je vyrobena z kompozitního laminátu na bázi polyesteru, tloušťka (2,5 ± 0,3) mm, plošná hmotnost 2150 g/m² ± 3 %.“

„Tříšložková podešev PU/PU/pryž [...] Hloubka dezénu pryžové podešve je 4 mm až 5,0 mm, protikluzné vlastnosti si zachovává i při nízkých teplotách.“

„Provedení spodku obuvi [...] Pryžová podešev, která je opatřena zalisovanou polyesterovou netkanou textilií je vložena do formy a se svrškem obuvi spojena přímým nástřikem nízkohustotního polyuretanu. [...]"

Vkládací stélka je čtyřvrstvá, anatomicky tvarovaná. Vrchní vrstva (1), která přichází do styku s nohou je vyrobena z polyesterové pleteniny a je v celé ploše stélky nalaminovaná na tzv. paměťové pěně (2), což je materiál na bázi kopolymeru butadien – styren, tl. 2,5 - 3 mm. Tato vrstva se pak v průběhu nošení přizpůsobí tvaru chodidla. Nosná vrstva (3) je tvořena polyesterovým rounem – plošná hmotnost 600g/m². Na spodní straně stélky je aplikován v klenkové a patní části pružný člen (4) vyrobený z kopolymeru etylen- vinylacetát. Provedení stélky dle nákresu a vzorku. Hmotnost páru stélky pro velikost 28/270 je max. 90 g.“

„Šněrovací prvky [...] Jeden pár obuvi je vybaven celkem dvanácti plastovými obuvnickými poutky, čtyřmi obuvnickými háčky s brzdou šněrovadla a osmi háčky¹⁶.“

Dále je pro oba typy bot v této části technické specifikace ve vztahu k šněrovacím prvkům v tabulkách „Přehled požadovaných materiálů“ uvedeno:

12.	ŠNĚROVACÍ PRVKY	- poutka	plast pevný kov	- houževnatý plast	černá	—
		- nýty		- brunýrovaný odstín		
		- brzdy		- antikorozní úprava		

17

147. V čl. B) technické specifikace pak zadavatel také stanovil konkrétní parametry obuvnických kopyt pro jednotlivé velikosti obuvi (délka stélky kopyta, obvod prstních kloubů a obvod nártu).
148. V čl. 9 odst. 16 rámcové dohody je stanoveno, že „[p]rodávající se zavazuje, že při plnění předmětu této dohody neporuší práva třetích osob, která těmto osobám mohou plynout z práv k duševnímu vlastnictví, zejména z autorských práv a práv průmyslového vlastnictví. Prodávající se zavazuje, že kupujícímu uhradí veškeré případné náklady, výdaje, škody a majetkovou i nemajetkovou újmu, které kupujícímu vzniknou v důsledku uplatnění těchto práv třetích osob vůči kupujícímu v souvislosti s porušením výše uvedené povinnosti prodávajícího“.

¹⁵ u bot vysokých se jedná o „asi 50 mm“

¹⁶ u bot vysokých se jedná o dvanáct háčeků

¹⁷ u bot nízkých je nejsou v rámci třetího a pátého sloupce tabulky odděleny jednotlivé řádky čarou

Právní posouzení

149. Úřad předně v obecnosti uvádí, že řádné stanovení zadávacích podmínek je jednou ze základních povinností zadavatele v rámci zadávacího řízení a má výrazný dopad na další průběh zadávacího řízení, neboť potenciální dodavatelé se na základě zadávacích podmínek rozhodují, zda se budou o předmětnou veřejnou zakázku, resp. příslušné plnění ucházet. Zadávací podmínky by tak měly představovat konkrétní vyjádření jednotlivých požadavků zadavatele, jež je formálně zachyceno v zadávací dokumentaci. Význam kvality zpracování zadávací dokumentace lze spatřovat i z pohledu zadavatele, a to v tom, že dodavatelé na jejím základě podají vzájemně porovnatelné nabídky, které umožní zadavateli jejich hodnocení dle stanovených kritérií hodnocení a také posouzení naplnění jeho požadavků.
150. S ohledem na uvedené je kladen požadavek na jednoznačnost, konkrétnost a přesnost zadávací dokumentace, jež plyne rovněž z obecné zásady transparentnosti uvedené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona. Zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek je vedle zásady přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, která musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Není tedy přípustné, aby zadavatel uvedl informace nedostatečné, vnitřně rozporné, případně aby byl obsah zadávací dokumentace neurčitý tak, že by mohly vzniknout relevantní pochybnosti o výkladu určitého požadavku zadavatele. Ostatně uvedené plyne i z § 36 odst. 3 zákona, dle něhož musí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby byly konkrétní a přesné, tedy zpracované v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení, aby na jejich základě bylo možné podat odpovídající a především vzájemně porovnatelné nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel, resp. zadavatel v souladu s citovaným ustanovením zákona nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
151. K tomu je však třeba akcentovat Úřadem, resp. jeho předsedou konstantě zastávaný názor, vyjádřený např. v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-05155/2021/163/VVÁ ze dne 18. 3. 2021 (sp. zn. ÚOHS-R0021/2021), *„že tvorba zadávacích podmínek není jednoduchým úkolem a nelze požadovat po zadavateli, aby zadávací podmínky byly zcela bezchybné a dokonalé. K zadávacím podmínkám a jejich znění je proto potřeba přistupovat s určitou mírou racionality a s touto racionalitou je i vykládat. S takovou optikou mají na zadávací podmínky nahlížet dodavatelé a nahlíží a bude tak na ně nahlížet i Úřad a předseda Úřadu. Pokud se navíc jedná o námitku, která mohla být efektivně vypořádána v průběhu zadávacího řízení požadavkem na vysvětlení zadávací dokumentace a zcela jistě se nejedná o zadávací podmínku, která je způsobilá dodavatele zmást, nelze očekávat, že výsledkem řízení u Úřadu bude uložení nápravného opatření reagující na takovou zadávací podmínku zrušením zadávacího řízení. Smyslem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je mimo jiné přezkoumání zadávacích podmínek stanovených zadavatelem, a proto navrhovateli není a nemůže být upíráno se na Úřad s návrhem proti jakékoliv zadávací podmínce obrátit. Je však třeba tento smysl hledat v posouzení skutečně problematických zadávacích podmínek, nikoliv primárně takových, které lze překlenout výkladem, vysvětlením či jen kombinací snahy o pochopení, odborných a praktických znalostí a racionality.“* K otázce interpretace konkrétní zadávací podmínky pak lze uvést i následující výklad předsedy Úřadu uvedený v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R0216/2018/VZ-06462/2019/322/PJE ze dne 4. 3. 2019, že je třeba *„přihlížet nejen k jejímu jazykovému vyjádření, k systematické a k vysvětlením zadavatele, ale je třeba brát*

patříčný ohled i na účel a předmět veřejné zakázky, na celkový kontext zadávací dokumentace, na praxi obvyklou při zadávání podobných veřejných zakázek a případně i na stav poznání dosažený oboru předmětu dotčené zakázky (tzn. závěry příslušných vědeckých disciplín) – to vše ve vzájemné souvislosti. [...] V případě pochybností, zda určité ustanovení nepřipouští více myslitelných výkladových variant, je třeba zohlednit rovněž celkovou racionalitu každé jednotlivé takto myslitelné varianty. Předseda zdůrazňuje, že zrušení zadávacího řízení je velmi závažným zásahem do sféry zadavatele. [...] Nelze tedy zdůvodňovat zrušení zadávacího řízení pouze argumenty, které mají v podstatě formální povahu (např. gramatický výklad), ale vždy je třeba postupovat maximálně obezřetně a zohledňovat vždy veškerý kontext věci.“

152. Jak bylo výše uvedeno, zadavatel je v průběhu zadávacího řízení povinen dodržovat i zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona, v souladu s níž je pak povinen stanovit zadávací podmínky takovým způsobem, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo nezaručovaly konkurenční výhodu nebo nevytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Zadavatel nastavením zadávacích podmínek vytváří z povahy věci vždy jistou nerovnováhu mezi dodavateli, tzn. zadávací podmínky nemají na všechny dodavatele stejný dopad. K omezení okruhu potenciálních dodavatelů však nesmí docházet bezdůvodně, tj. musí být především odůvodněno legitimními potřebami zadavatele. To je pak promítnuto i v rámci § 36 odst. 1 zákona. Zadávací podmínky tedy mohou za konkrétních okolností ve svém důsledku vytvářet jistou nerovnováhu mezi dodavateli, tj. mohou do určité míry „prolamovat“ základní zásady zadávacího řízení, za předpokladu, že pro to existuje objektivní důvod na straně zadavatele. Jinak řečeno, zadávací podmínky mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být bezdůvodně, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny.¹⁸ V této souvislosti je třeba zohlednit, že je to právě zadavatel, kdo stanovuje zadávací podmínky dle svého uvážení, neboť je to právě on, kdo nejlépe zná své potřeby, jimž tyto podmínky uzpůsobuje. V obecnosti jej proto nelze (ani v zájmu otevření soutěže každému) za každou cenu nutit akceptovat i podmínky, které jsou pro něj nevyhovující či by mu nezaručovaly plnění naplňující jeho potřeby, pokud je schopen svou volbu uspokojivě odůvodnit a pokud jím stanovené požadavky nejsou excesem. V tomto kontextu lze poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 101/2021-52 ze dne 15. 12. 2022, dle něhož zákon připouští stanovení podmínek, které vyřadí téměř všechny dodavatele, pokud je takový postup odůvodněn legitimními potřebami, které zadavatel prostřednictvím zakázky naplňuje, a pokud jsou dané požadavky přiměřené.

K námitce příliš konkrétně stanovených technických podmínek, resp. zvýhodnění konkrétního dodavatele a souvisejícím námitkám týkajícím se inspirativního vzorku požadované obuvi

153. Navrhovatel předně rozporuje velmi podrobné požadavky na technické zpracování výrobku, kterým dle jeho přesvědčení na trhu odpovídá pouze produkt společnosti Prabos plus a.s., přičemž tento produkt zadavatel dokonce učinil inspirativním vzorkem, aniž by to řádně odůvodnil, a porušil tak dle navrhovatele § 36 odst. 3 a § 89 odst. 5 a 6 zákona. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že zadavatel nepřipouští předložení jiné obuvi, naopak konkrétně vymezuje užité vlastnosti i se specifickým konstrukčním provedením, ač by bylo možné užít i jiná řešení. Navrhovatel v tomto kontextu uvádí, že nechápe, proč by nemohlo být přípustné

¹⁸ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 75/2020-151 ze dne 14. 12. 2022.

dodání obuvi, která je užívána v jiných státech, resp. dosahuje standardů. V další části návrhu pak navrhovatel namítá, že výše uvedená společnost má požadovanou obuv k dispozici, čímž je zvýhodněna oproti ostatním dodavatelům, kteří musí uzpůsobovat svou výrobu, přičemž tato společnost má k dispozici i inspirativní vzorek, zatímco ostatní dodavatelé si jej musí přijít prohlédnout a přeměřit, což má dle navrhovatele taktéž představovat porušení zásady zákazu diskriminace, kdy navíc podle navrhovatele není prohlédnutí inspirativního vzorku dostatečné pro získání všech potřebných informací.

154. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že cílem zadávacího řízení je uzavření rámcové dohody na dodávky bot „15 PČR nízkých a vysokých 2023 (klímamembrána)“. Podrobný popis zboží zadavatel stanovil v technické specifikaci, která obsahuje podrobný technický popis obou požadovaných bot včetně podrobného popisu jednotlivých částí obuvi, jejich vlastností a souvisejícího výrobního procesu. Taktéž jsou zde uvedeny požadované základní materiály (typ materiálu, druh materiálu, specifikace materiálu, barva a tloušťka) a technické parametry materiálů a výrobků, kde ve vztahu k jednotlivým částem obuvi jsou uvedeny jednotlivé parametry (jako např. tloušťka, pevnost v tahu, absorpce vody či propustnost pro vodní páru) a minimální požadavky na dané parametry. V neposlední řadě jsou v technické specifikaci vymezeny rozměry obuvnického kopyta, podmínky zpracování obuvi a další požadavky zadavatele na dotčenou obuv. Úřad tedy shrnuje, že zadavatel pomocí technických podmínek vymezil požadovaný předmět plnění, aniž by však určil např. konkrétní výrobek či výrobce toho kterého komponentu, jež by měly být použity, tedy aniž by své požadavky vymezil za pomoci odkazu na nějaký výrobek či výrobce, což ostatně neidentifikuje ani navrhovatel.
155. Navrhovatel (v této části návrhu a ostatně i v jiných částech návrhu) nezákonnost postupu zadavatele v kontextu § 36 odst. 3 či § 89 odst. 5 a 6 zákona tedy dovozuje „pouze“ ze skutečnosti, že zadavatel požaduje určitou konkrétně vymezenou (jím dlouhodobě užívanou) obuv, kterou zjevně vyrábí a dodává stávající dodavatel zadavatele, resp. že zadavatel nepřipouští doložení obuvi jiné. Úřad proto považuje za nezbytné se nejprve obecně vyjádřit k předmětu plnění dotčené rámcové dohody a otázce nastavení požadavků zadavatele na tento předmět plnění.
156. Jak bylo popsáno výše, zadavatel je oprávněn vymezit předmět plnění skrze požadavky tak, aby mu dodavatelé nabídli takové plnění, které bude skutečně naplňovat jeho potřeby. Úřad v tomto kontextu primárně poukazuje na skutečnost, že zde řešený předmět plnění je specifickým předmětem plnění, neboť se jedná o obuv, navíc určenou pro Policii České republiky, kdy z podstaty věci s ohledem na jeho určení a užití v mnohdy specifických a náročných podmínkách musí takovýto výrobek splňovat zvýšené nároky na materiály či provedení, ale i vzhled a komfortnost atp. Je tedy pochopitelné, že na takovýto typ plnění se specifickým účelem zadavatel klade konkrétní a někdy i do jisté míry nestandardní požadavky, přičemž takový přístup nelze považovat za apriori nezákonný. Samozřejmě zadavatel ani v tomto případě nemá libovůli v nastavení příslušných požadavků, kdy tyto nesmí být excesivní, tedy zejména to nesmí být požadavky, u nichž by bylo objektivně nemožné jich dosáhnout, respektive které by vylučovaly soutěž o předmět plnění. Nicméně pokud požadavky zadavatele nejsou excesivními a zadavatel jejich stanovení uspokojivě zdůvodnil, Úřad nemá za to, že by měl být zadavatel nucen k nastavení požadavků jiných.
157. Zadavatel ve zde řešeném zadávacím řízení nepoptává vývoj nové obuvi, ale poptává plnění, u něhož ví, že vyhovuje jeho potřebám a požadavkům. Takovýto postup, tedy to, že zadavatel

neumožňuje dodat jakýkoliv model boty běžně dodávaný či užívaný např. v zahraničí, ale poptává obuv, kterou již využívá a o níž ví, že naplňuje jeho potřeby a požadavky, by však sám o sobě s ohledem na výše uvedené specifikum v předmětu plnění a jeho určení neměl dle přesvědčení Úřadu vést ke konstatování nezákonnosti takového vymezení v situaci, kdy zadavatel dává možnost vyrobit a dodat požadovaný předmět plnění relevantním dodavatelům. Jinými slovy, Úřad má za oprávněný postup, že ve zde řešeném případě zadavatel v otevřeném řízení poptává konkrétně vymezenou obuv, tj. požaduje obuv s konkrétními parametry, příp. vyrobenou konkrétním způsobem (pokud vymezení toho kterého požadavku není excesivní), když ji nepoptává od konkrétního dodavatele, resp. výrobce.

158. Na tomto místě Úřad akcentuje, že navrhovatel nikterak blíže nspecifikuje a nedokládá, že by zadavatelem stanovené požadavky znemožňovaly výrobu a dodání dotčené obuvi, ani nspecifikuje, jak by jej měl ten který konkrétní požadavek vylučovat ze soutěže. Navrhovatel de facto pouze uvádí, že dle něj by měl zadavatel přijmout i obuv jinou, když jiná obuv má dle jeho subjektivního názoru stejnou užitnou hodnotu, příp. je užívaná v zahraničí. Úřad však nemá za to, že z těchto důvodů je na místě „nutit“ zadavatele přijmout něco, co nevyhovuje jeho potřebám a požadavkům, respektive u čeho by neměl zaručeno, že bude pro jeho potřeby vyhovující. Jak bylo již v řadě případů rozhodovací praxí dovozeno, zadavatel obecně nemá povinnost přizpůsobovat se dodavatelům a jejich možnostem a preferencím, tj. v tomto případě např. přizpůsobit své požadavky dodavatelům tak, aby tito mohli předložit jimi běžně vyráběnou či dodávanou obuv.
159. S ohledem na uvedené tedy Úřad shrnuje, že nesouhlasí s navrhovatelem v tom, že by už jen z toho principu, že zadavatel požaduje specificky vymezenou obuv, měl být jeho postup nezákonný. Za účelem obdržení potřebného plnění zadavatel stanovil veškeré požadavky uvedené v zadávací dokumentaci, respektive zejm. v technické specifikaci a navrhovatel nikterak nspecifikuje a nedokládá, že by dle uvedeného nebylo možné plnění vyrobit a dodat. Ač se pak nejedná o požadavky běžné, u tohoto konkrétního plnění zadavatel legitimně stanovuje požadavky dle svých specifických potřeb a preferencí, jež se nemusí shodovat s požadavky standardními či požadavky jiných zadavatelů. Pokud jde o konkrétnost popisu požadavků zadavatele, Úřad naopak vnímá skutečnost, že zadavatel uvedl podrobné požadavky na požadovanou obuv a její provedení pozitivně, když umožnil jím potřebný předmět plnění vyrobit a dodat i jiným relevantním dodavatelům než stávajícímu dodavateli, resp. tito ostatní relevantní dodavatelé dostali ve svůj prospěch podrobný „návod“, aby jim zadavatel co nejvíce usnadnil možnost vyhovět jeho potřebám. Proto Úřad nevidí důvod, proč by relevantní dodavatelé jako odborníci ve svém oboru nemohli na základě zadavatelem stanovených požadavků vyrobit a dodat požadovanou obuv.
160. To, že zadavatelem požadované plnění je aktuálně vyráběno a dodáváno současným dodavatelem daného plnění, resp. že tento má k dispozici inspirativní vzorek, taktéž nelze považovat za nezákonné zvýhodnění daného dodavatele nebo nezákonný odkaz na konkrétní výrobek. Vždy je současný dodavatel poptávaného plnění de facto zvýhodněn oproti ostatním dodavatelům (ať už z pohledu jistého know how nebo i z pohledu dispozice s vhodnými věcmi potřebnými pro plnění atp.) v případě, kdy zadavatel dané plnění poptává opětovně v rámci dalšího zadávacího řízení. V takové situaci však nepůjde o nezákonné zvýhodnění daného dodavatele. Úřad rozumí tomu, že pro ostatní relevantní dodavatele znamená účast

v zadávacím řízení, resp. možnost vyrobit a dodat poptávané plnění nutnost vynaložit náklady navíc oproti stávajícímu dodavateli zadavatelem požadovaného plnění, nicméně toto přirozené zvýhodnění stávajícího dodavatele daného plnění nemůže být přičítáno k tíži zadavatele, tedy, jinak řečeno, Úřad nemá za to, by tato skutečnost měla vést ke konstatování nezákonnosti požadavků zadavatele na danou obuv. Úřad zde podotýká, že smyslem zákona není vytvoření rovnostářského postavení dodavatelů. Ostatně, to, že každý relevantní dodavatel má jiné výchozí postavení na trhu, je běžným jevem, neboť každý z dodavatelů vždy disponuje odlišnými zkušenostmi, zázemím i jinými poddodavatelskými strukturami apod., nicméně z toho nelze dovozovat nezákonnost postupu zadavatele. Jak bylo konstatováno výše, stanovení zadávacích podmínek vždy do určité míry omezuje trh, kdy v případě takto specifického plnění může být ono omezení větší či mohou existovat pro některé dodavatele „vyšší“ překážky pro účast v zadávacím řízení, kdy však uvedené neznámá, že se jedná o nezákonnou diskriminaci, neboť zadavatel k takovému postupu má legitimní důvod.¹⁹ Důležité je, zda je zachována možnost relevantních dodavatelů se zadávacím řízením zúčastnit, kdy Úřad nemá důkazy o tom, že by tato v šetřeném případě zachována nebyla (Úřad zde opakuje, že znemožnění soutěže nelze dovozovat ani na podkladě obecných tvrzení navrhovatele, kdy tento blíže neuvádí ani neprokazuje, že by pro relevantní dodavatele nebylo možné obuv dle zadávací dokumentace vyrobit a dodat, ale spíše obecně rozporuje to, že zadavatel chce dotčenou obuv a že tento postup zvýhodňuje stávajícího dodavatele, resp. znevýhodňuje ostatní).

161. Byť je tedy předmět plnění v zadávací dokumentaci popsán poměrně podrobně, Úřad s ohledem na vše výše uvedené nemá za to, že jde o stanovení podmínek v rozporu s 36 odst. 3 či § 89 odst. 5 či 6 zákona.
162. Pokud jde o předložení inspirativních vzorků obuvi v průběhu zadávacího řízení, ani v tomto postupu Úřad nespatřuje porušení zákona zadavatelem. Zadavatel tyto vzorky předložil pro dokreslení své představy o požadovaném plnění, kdy uvedené lze vnímat jako vstřícný krok směrem k potenciálním dodavatelům. Jak bylo rozvedeno výše, to, že inspirativní vzorky jsou výrobky, které zadavatel aktuálně využívá a chce je opětovně, a tedy je vyrobil stávající dodavatel, by nemělo být dle přesvědčení Úřadu bráno jako nezákonné zvýhodnění dle § 36 odst. 3 zákona nebo nezákonný odkaz na výrobek zvýhodňující stávajícího dodavatele dle § 89 odst. 5 zákona. Je sice pravdou, že zadavatel v čl. 6 odst. 6.5 zadávací dokumentace mj. stanovil, že „[s]outěžní vzorky se musí svým provedením konstrukčním, materiálovým a barvou shodovat s inspirativním vzorkem“, nicméně současně uvedl následující: „Připouští se drobné změny vzhledu oproti inspirativnímu vzorku, za předpokladu, že nemají vliv na požadované technické parametry obuvi.“ V technické specifikaci je také řada parametrových rozmezí a dalších aspektů znamenajících „prostor“ pro volbu postupu ze strany dodavatele. Úřad má tedy za to, že dotčená zadávací podmínka neznámá nutnost předložení obuvi zcela identického designu či konstrukčního provedení, jako je inspirativní vzorek.²⁰ Úřad pak nemá důvod pochybovat o tom, že při dodržení technické specifikace bude uvedený soulad

¹⁹ Srov. výše odkazovanou judikaturu, zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 101/2021-52 ze dne 15. 12. 2022.

²⁰ V souvislosti s tím navrhovatel namítá, že každá drobná změna vzhledu má vliv na požadované technické parametry, neboť ty jsou zadavatelem stanoveny na desetiny milimetru. Nicméně z pohledu Úřadu nelze takto generalizovaný závěr přijmout (zcela jistě uvedené nelze říct o všech parametrech a zcela jistě to nelze vztahovat ke všem aspektům vzhledu obuvi). Úřad tedy nemá uvedenou nepodloženou argumentaci navrhovatele za relevantní.

s inspirativním vzorkem splněn, když jsou umožněny i právě drobné změny vzhledu oproti inspirativnímu vzorku za předpokladu dodržení technických parametrů obuvi, tj. v tomto kontextu je zjevné, že podstatné jsou právě parametry stanovené v zadávací dokumentaci a při jejich dodržení se lze od inspirativního vzorku do jisté míry odchýlit. Úřad dále konstatuje, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele o účelovosti tohoto kroku zadavatele, naopak v něm spatřuje jisté „zjemnění“ zadávací podmínky ohledně předložených inspirativních vzorků obuvi, kdy přeložené inspirativní vzorky obuvi slouží potencionálním dodavatelům jako jakási „předloha“, dle které si mohou dokreslit představy zadavatele a požadavky stanovené v technické specifikaci. Navrhovatel pak nikterak nespecifikuje, že by v zadávacích podmínkách, zejm. technické specifikaci neměly být všechny podstatné náležitosti pro výrobu požadované obuvi, resp. neuvádí, co mu v zadávacích podmínkách chybí, bez čeho není možné požadovanou obuv vyrobit a dodat. Ani nikterak neuvádí, proč by nemělo při dodržení technické specifikace dojít k naplnění dotčeného souladu s inspirativním vzorkem v mezích povolených odchylek.

163. Zároveň je navrhovatel přesvědčen, že zadavatel v rozporu se zásadou transparentnosti v § 6 odst. 1 zákona neurčil, které technické parametry jsou závazné a naopak, resp. u kterých je přípustná drobná změna vzhledu oproti inspirativnímu vzorku. Co se týče namítané netransparentnosti vymezení konkrétních částí obuvi, kde je drobná změna připuštěna, a samotného pojmu „drobných změn“, Úřad uvádí následující. Navrhovatel jakožto odborník zcela jistě dokáže prostřednictvím racionálního výkladu za pomoci svých odborných znalostí a zkušeností vyložit, co je míněno vzhledem obuvi, a naopak co je míněno parametry obuvi. Lze současně dodat, že je třeba vyjít ze skutečnosti, že zadávací podmínky vytváří zadavatelé, a proto jejich případná nejednoznačnost (např. z důvodu použití neurčitých pojmů) nemůže být vykládána k tíži dodavatelů. Skutečnost, že zadavatel drobné změny více nespecifikoval, tedy naopak může být ve prospěch relevantních dodavatelů, neboť tito tak nejsou v tomto ohledu zadavatelem omezováni. Jinými slovy, pokud je zadávací podmínka stanovena uvedeným způsobem, pak samozřejmě nemůže být při posuzování toho, zda nabídky, resp. soutěžní vzorky stanovené požadavky naplnily, přičítána k tíži dodavatelů. Problematické by tak z pohledu Úřadu mohlo být případné nesprávné posouzení naplnění jednotlivých požadavků při posuzování nabídek, resp. soutěžních vzorků. Úřad však nemá za to, že by daná podmínka měla být netransparentní v tom smyslu, že by relevantní dodavatelé nevěděli, co mají splnit. Pokud by navrhovatel byl skutečně danou podmínkou natolik zmaten, že by mu bránila v účasti v zadávacím řízení, mohl využít postupu dle § 98 zákona a dotázat se zadavatele na objasnění, nicméně tak neučinil.
164. Co se týče argumentace navrhovatele, že problematická z pohledu § 36 odst. 3 zákona má být i skutečnost, že si mají dodavatelé případně inspirativní vzorek sami prohlédnout, ofotit či změřit, tedy de facto stanovit požadované parametry, Úřad musí upozornit, že zadavatel stanovil své požadavky na předmět plnění přímo v zadávací dokumentaci, zejm. v technické specifikaci, kdy inspirativní vzorek má sloužit pro přiblížení představ zadavatele o poptávaném předmětu plnění, což ostatně potvrdil i zadavatel. Jak však Úřad akcentoval již výše, navrhovatel neuvádí, co konkrétně by mělo v zadávacích podmínkách chybět, tedy jaké konkrétní parametry či informace by zde měly být dále uvedeny, bez kterých není dle aktuálního zadání možné požadovanou obuv vyrobit. Úřad tedy nemůže této námitce ani související argumentaci navrhovatele ohledně otázky získání dostatku informací při prohlídce

inspirativního vzorku či nutnosti zveřejňovat kompletní výrobní dokumentaci inspirativního vzorku přisvědčit.

165. Pokud jde o argumentaci navrhovatele, ve které namítá netransparentnost a vnitřní rozpornost zadávací dokumentace, neboť požadavky stanovené v „Technické dokumentaci“ byly administrativní chybou v rozporu s bodem 6.5 zadávací dokumentace, Úřad konstatuje následující. Jak bylo popsáno výše, v čl. 6 odst. 6.5. zadávací dokumentace zadavatel ve vztahu k provedení konstrukčnímu, materiálovému a barvě odkazoval na inspirativní vzorek, kdy však uvedl, že připouští drobné změny vzhledu za předpokladu, že tyto nemají vliv na požadované technické parametry obuvi. V části B technické specifikace pak uvedl, že obuv musí celkovým provedením a vnějším vzhledem odpovídat příslušnému platnému inspirativnímu vzorku. Zadavatel k tomu v rozhodnutí o námitkách objasnil, že se jednalo o administrativní chybu, kdy nedopatřením (při úpravě zadávacích podmínek předchozího zadávacího řízení na týž předmět plnění) nezačlenil do technické specifikace stejnou „výhradu“ ohledně drobných změn jako v čl. 6 odst.6.5 zadávací dokumentace. Úřad k tomu, i ve smyslu výše popsané nutnosti přistupovat k zadávacím podmínkám racionálně a číste je v jejich vzájemné souvislosti a se snahou o jeho pochopení, konstatuje, že i dle jeho přesvědčení se jedná o situaci překlenutelnou právě takovýmto přístupem, kdy je zjevné, že zadavatel oproti původnímu zadávacímu řízení do zadávacích podmínek nově úmyslně začlenil možnost odklonu od inspirativního vzorku, a tedy ony změny zcela zjevně připustil. Úřad má tedy za to, že tato nesrovnalost nebyla s to dodavatele zmást. Pokud by uvedený navrhovatel či jiný dodavatel považoval za problematické, jistě mohl v průběhu zadávacího řízení využít institut žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace dle § 98 zákona a se zadavatelem si danou nejasnost vyjasnit. To se však nestalo. Úřad tak tuto námitku navrhovatele nepovažuje za oprávněnou.

K námitce váznoucích autorských práv na předloženém inspirativním vzorku, resp. jeho designu

166. Navrhovatel dále namítá, že na inspirativním vzorku předloženém zadavatelem v průběhu zadávacího řízení, resp. na jeho designu vážnou autorská práva výrobce, pročež žádný z dodavatelů nemůže být schopen splnit požadavek na vzhled obuvi a zároveň požadavek na to, aby na dodaném zboží nevázla práva třetích osob. Současně má navrhovatel za to, že by se „okopírováním“ inspirativního vzorku dodavatelé dopustili nekalosoutěžního jednání. Dále je navrhovatel přesvědčen, že zadavatel učinil zadávací podmínky netransparentní, když neuvedl informaci o vypořádání dotčených autorských práv v zadávací dokumentaci, resp. že tímto neoprávněně zvýhodnil ty dodavatele, kteří znají případný rozsah vypořádání autorských práv.
167. Zadavatel v čl.1 odst. 1.2 zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení plnění bez váznoucích autorských či jiných práv duševního vlastnictví třetích osob, přičemž při případném porušení takových práv ponese riziko účastník zadávacího řízení. Obdobně je uvedeno v čl. 9 odst. 16 rámcové dohody, dle něhož se dodavatel zavazuje, že při plnění předmětu této dohody neporuší práva třetích osob, která těmto osobám mohou plynout z práv k duševnímu vlastnictví, zejména z autorských práv a práv průmyslového vlastnictví. V tomto kontextu je tedy obecně na relevantním dodavateli, aby jakožto odborník zajistil, že jím nabízené plnění bude dané podmínky splňovat, tedy mj. i aby si zjistil, zda případně může dojít dodáním jím zamýšleného plnění k zásahu do práv duševního vlastnictví třetí osoby a pokud ano, tak aby si současně zajistil i příslušná oprávnění k možnosti zásahu do těchto práv (tj. de facto aby obecně zvážil možnosti a rizika plnění dotčené rámcové dohody a tomuto případně uzpůsobil svou nabídku). Ve vztahu k uvedenému je nutné zdůraznit, že navrhovatel neuvádí žádné

konkrétní skutečnosti, které by podporovaly jeho tvrzení o tom, že vyrobením/dodáním požadované obuvi dojde k porušení autorského práva či jiných práv duševního vlastnictví výrobce předloženého inspirativního vzorku. Stejně tak ani navrhovatel netvrdí a nedokládá, že by např. nemohl případná oprávnění získat, pokud by tato byla dle něj třeba.

168. Úřad také akcentuje, že cílem zadávacího řízení je uzavření rámcové dohody na dodávky bot s požadavky stanovenými v technické specifikaci, kdy tyto v řadě případů obsahují i parametrická rozpětí, resp. nechávají ve vztahu k různým aspektům prostor pro uzpůsobení konkrétním dodavatelem. Ačkoliv pak zadavatel v čl. 6 odst. 6.5 zadávací dokumentace stanovil, že soutěžní vzorky se musí svým provedením konstrukčním, materiálovým a barvou shodovat s inspirativním vzorkem, připustil možnost drobných změn vzhledu oproti inspirativnímu vzorku. Jak bylo rozvedeno výše, kombinace uvedených zadávacích podmínek tedy neznamená nutnost předložení obuvi zcela identického designu či provedení, jako je inspirativní vzorek, resp. dodavatel nemusí zadavateli nabídnout naprosto identickou obuv s předloženým inspirativním vzorkem.
169. K tomu je třeba také dodat, že dle přesvědčení zadavatele na inspirativním vzorku žádná autorská či obdobná práva třetích osob nevážnou, resp. výrobce inspirativního vzorku se v souladu se smlouvami se zadavatelem zavázal ochranu neuplatňovat, příp. ji uplatňovat pouze v součinnosti se zadavatelem a zadavatel by z podstaty věci uvedené kroky neschválil. S touto skutečností mohl být navrhovatel obeznámen, když zadavatel tuto skutečnost uváděl již v souvislosti s předchozím zadávacím řízením na též předmět plnění, přičemž Úřadu je z jeho úřední činnosti známo, že právní zástupce navrhovatele byl v rámci tohoto předchozího zadávacího řízení s uvedenou skutečností obeznámen a byl si jí vědom i ve vztahu k tomuto zadávacímu řízení (stejně tak byl informován i o konkrétních smluvních vztazích, z nichž zadavatel tyto informace vyvozuje).²¹ Úřad opětovně poukazuje na skutečnost, že pokud si navrhovatel tuto informaci chtěl pro jistotu ověřit přímo u zadavatele (ač s ohledem na již výše uvedené v konečném důsledku měl tuto eventualitu sám aktivně řešit), mohl využít institutu vysvětlení zadávací dokumentace dle § 98 zákona, nicméně tak neučinil. Jak pak bylo uvedeno i výše, navrhovatel nepřináší žádné skutečnosti ani důkazy, které by svědčily o opaku tvrzení zadavatele. V tomto kontextu se tedy obava navrhovatele ohledně možného narušení autorských či jiných práv ukazuje jako lichá a stejně tak se v tomto kontextu ani nejeví, že by mohlo v souvislosti s uvedeným dojít k nekalosoutěžnímu jednání vůči výrobci inspirativního vzorku. Úřad dále uvádí, že nelze ke každému přistupovat tak, že bude jednat nepoctivě, příp. zneužije svých práv, neboť i zde platí zásada presumpce poctivého jednání v soukromoprávních vztazích. Úřad tedy nemá důvodu pochybovat o tom, že zadavatel i výrobce inspirativního vzorku budou postupovat v souladu s jejich prohlášeními a závazky. Pokud jde o námitku neuvedení otázky „vypořádání“ autorských práv k inspirativnímu vzorku v zadávací dokumentaci, Úřad s poukazem na vše výše uvedené nemá za to, že by takovýto postup měl být pochybením zadavatele.
170. S ohledem na výše uvedené Úřad uvádí, že ani v rovině v této námitce navrhovatelem namítaných skutečností nelze učinit závěr o porušení zákona zadavatelem.

²¹ Následně byla tato skutečnost navrhovatelem potvrzena zadavatelem v rámci rozhodnutí o námitkách v návaznosti na jím podané námitky.

K námitce nepřiměřenosti lhůty pro podání nabídek

171. V další části návrhu navrhovatel namítá stanovení nepřiměřeně krátké lhůty pro podání nabídek. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že dodavatel musí s nabídkou předložit soutěžní vzorky, kdy však pro jejich přípravu je nejprve třeba prohlédnout si inspirativní vzorek. Teprve od té doby dle navrhovatele běží lhůta pro podání nabídek. Navrhovatel dále poukazuje na skutečnost, že je třeba upravit výrobní procesy a technologie, vyčkat na dodávky příslušenství a materiálů apod., kdy i šetření uvedené v rozhodnutí S0340/2022 dle něj dokazuje, že k tomu je třeba výrazně delší doba. Celkově je dle navrhovatele pro zavedení nového modelu boty od návržení designu přes zajištění výrobního procesu a zajištění dodávky potřebných materiálů a certifikace třeba 1,5 až 2 roky.
172. Zadavatel zahájil zadávací řízení odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 5. 6. 2023 a stanovil lhůtu pro podání nabídek do 5. 10. 2023 do 8:15 hod. Dne 8. 6. 2023 uveřejnil zadavatel na svém profilu zadávací dokumentaci.²² Prohlédnout si inspirativní vzorky bylo možné dne 19. 6. 2023 a dne 26. 6. 2023. Úřad dodává, že navrhovatel této možnosti nevyužil. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel požadoval předložit nejen samotnou nabídku, splňující podmínky zadavatele, ale také doručit vzorky poptávané obuvi splňující zadávací podmínky, konkrétně 5 párů bot „15 PČR vysokých 2023 (klimamembrána) vel. č. 28“, 5 párů bot „15 PČR nízkých 2023 (klimamembrána) vel. č. 28“, 5 párů bot „15 PČR vysokých 2023 (klimamembrána) ve velikosti č. 29, 5 párů bot „15 PČR nízkých 2023 (klimamembrána) ve velikosti č. 30“, 2 vzorky „půlpáru spodní nášlapné gumové části podešve (tzv. nášlapka) vel. č. 28“ a 2 vzorky „příčného průřezu půlpáru obuvi ve velikosti č. 28“. Dále společně s nabídkou a soutěžními vzorky bylo nutné předložit zkušební protokol akreditované zkušební laboratoře obsahující výsledky zkoušek požadovaných parametrů jednotlivých částí obuvi i hotové obuvi jako celku, technické podmínky včetně materiálových listů, čestné prohlášení účastníka o shodě materiálů předaných ke zkouškám akreditované zkušební laboratoře s materiály použitými k výrobě soutěžních vzorků a potvrzující, že soutěžní vzorky jsou v souladu s technickými podmínkami účastníka a se zadávací dokumentací.
173. Pokud jde o lhůtu pro podání nabídek, Úřad v obecné rovině uvádí, že se jedná o časový úsek, který zadavatel musí stanovit tak, aby poskytl všem potenciálním dodavatelům dostatečný prostor pro seznámení se se zadávacími podmínkami a pro přípravu nabídky. Zadavatel při jejím stanovení musí reflektovat základní zásady zadávání veřejných zakázek, zakotvené v § 6 zákona, zejm. právě zásadu přiměřenosti. Lhůta pro podání nabídek proto musí být stanovena s ohledem na složitost, druh a hodnotu předmětu zakázky tak, aby umožňovala potenciálním dodavatelům připravit a předložit kvalifikované nabídky. Stanovením nepřiměřeně krátké lhůty pro podání nabídek může totiž zadavatel zájemcům o předmět plnění znemožnit možnost reálně se o předmětné plnění ucházet.
174. V tomto kontextu je však důležité si uvědomit, že nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby „neustále“ čekal na dodavatele, než si uzpůsobí své podnikání, zajistí všechny potřebné úpravy výrobních procesů, materiály a komponenty a budou připraveni zadavateli nabídnout

²² Veřejně dostupná na: <https://nen.nipez.cz/profil-y-zadavatele-platne/detail-profilu/MVCR/zahajene-zakazky/p:pzvz:query=R%C3%A1mcov%C3%A1%20dohoda/detail-zakazky/N006-23-V00014346/zadavaci-dokumentace>.

plnění, které odpovídá jeho oprávněným potřebám. Pokud by tomu tak bylo, musel by zadavatel čekat např. navrhovatelem uváděné 1,5 až 2 roky, což nelze považovat za jakkoliv ospravedlnitelné vůči zadavateli, když tento má právo, resp. oprávněný zájem uspokojit své potřeby v racionálním čase a zajistit potřebné plnění tak, aby mohl řádně plnit své úkoly a povinnosti. V tomto kontextu je tedy nutné vnímat, že relevantním dodavatelem může být pouze ten dodavatel, který je již pro plnění do jisté míry připraven, nikoliv ten, který by se teprve např. chystal na daný trh vstoupit, příp. se teprve s daným typem zboží začínal etablovat. Pokud má navrhovatel či jakýkoliv dodavatel zájem o dodání požadovaného plnění, je pouze na něm, aby postupoval tak, aby se stal takovýmto relevantním dodavatelem a zvýšil své šance na úspěch v zadávacím řízení, tj. např. aby si zajistil odpovídající vybavení, materiály, komponenty či uzpůsobil svůj výrobní proces závčas tak, aby byl následně v rámci zadávacího řízení schopen dané plnění nabídnout (příp. aby si zajistil výrobce, který uvedené bude mít zajištěno). To platí zejm. ve zde řešeném případě, kdy, jak i sám navrhovatel konstatuje v návrhu, předmětné zadávací řízení ve všech podstatných aspektech (vč. těch týkajících se předmětu plnění) přebírá zadávací podmínky předchozího zadávacího řízení, které probíhalo mezi říjnem 2021 a prosincem 2022. Úřad tak nevidí důvod, proč by se navrhovatel či jiný dodavatel za předpokladu reálného zájmu o získání dotčené zakázky nemohl v mezidobí mezi zrušením původního zadávacího řízení a vypsáním nového zadávacího řízení (kdy tato doba činila cca půl roku) připravovat a zajistit si tak odpovídající předpoklady pro výrobu požadované obuvi. Tento přístup lze v tomto případě aplikovat o to více, když je zřejmé, že se zadavatelova potřeba poptávat dotčenou obuv pro Policii České republiky periodicky dlouhodobě opakuje a do budoucna se zjevně i periodicky opakovat bude. V tomto ohledu je tak na navrhovateli jako odborníkovi na daném trhu, aby si zhodnotil veškerá podnikatelská rizika, resp. zda bude pro něho výhodné se na takové zadávací řízení připravit a následně tomu přizpůsobil svůj postup. Úřad tak shrnuje, že v této fázi, kdy se již jedná o opakované zadávací řízení dlouhodobě poptávaného plnění, by nemělo být pro potencionálního dodavatele nemožné se předmětného zadávacího řízení zúčastnit s poukazem na to, že teprve musí začít uzpůsobovat výrobní proces a podnikat prvotní kroky k možné výrobě obuvi, jelikož by měl mít zajištěny základní předpoklady nezbytné pro výrobu soutěžních vzorků obuvi. Jinými slovy, nelze se odkazovat na nutnost kompletního „přeorientování“ své výroby. V tomto kontextu je tedy nutné posuzovat i přiměřenost stanovené lhůty pro podání nabídek, kdy tato musí být přiměřená de facto „pouze“ tomu, aby bylo možné při náležitě připravenosti (spolu s formální přípravou nabídky) dle zadání vyrobit a otestovat soutěžní vzorky.

175. Úřad ve světle výše uvedeného posuzoval, zda byla zadavatelem stanovená lhůta pro podání nabídek dostatečná. Úřad v tomto kontextu akcentuje, že navrhovatel nepřináší žádnou konkrétní argumentaci, proč by nebylo možné při řádné připravenosti vyrobit a otestovat požadované soutěžní vzorky obuvi v zadavatelem stanovené lhůtě, když tento staví svůj závěr o nedostatečnosti dané lhůty pouze na skutečnosti, že by vlastně musel od počátku kompletně zavést nový model obuvi, což trvá obvykle až dva roky. Jak však bylo rozvedeno výše, toto nemůže být relevantním argumentem. Navrhovatel ani neuvádí, proč by nemohl činit některé kroky již před prohlédnutím inspirativního vzorku, přičemž Úřad opakuje, že navrhovatel jakkoliv nspecifikoval, co by mu v zadávacích podmínkách chybělo, tedy proč by nebylo možné začít celý proces výroby již na počátku lhůty pro podání nabídek.
176. Úřad vnímá, že do procesu možnosti výroby a certifikace soutěžních vzorků vstupují i vnější faktory. Mimo výše zmíněnou nutnost nákupu materiálů a komponentů, jejichž zajištění je

však v režii potenciálního dodavatele a záleží na jeho obchodních možnostech a schopnostech (a u nichž navrhovatel nikterak nespécifikuje problém s jejich zajištěním, tj. že by nebylo možné některé zadavatelem požadované aspekty objektivně zajistit), byly identifikovány dva významné, specifické vnější aspekty, a to výroba specifického obuvnického kopyta, jež je třeba pro výrobu požadované obuvi, a taktéž zajištění otestování soutěžních vzorků v laboratoři. Úřad proto pro zjištění reálného časového rámce zajištění těchto kroků provedl šetření mezi výrobci obuvnických kopyt a akreditovanými laboratořemi testujícími obuv. Z provedeného šetření vyplynulo, že výroba obuvnického kopyta není z hlediska času náročná a může trvat v rozmezí hodin, resp. 1–2 dny.²³ Zajistit jeho výrobu tedy lze již na počátku a uvedené by nemělo potenciálním dodavatelům činit problémy z pohledu časové náročnosti. Pokud jde o dobu zkoušek obuvi v akreditované laboratoři, které (oproti výše uvedenému) musí reálně proběhnout až po výrobě soutěžních vzorků obuvi na podkladě stanovených zadávacích podmínek, z provedeného šetření vyplynulo, že doba k tomu potřebná záleží primárně na typech zkoušek, ale zkoušky jsou zpravidla proveditelné během několika týdnů, resp. do 2 měsíců, a to včetně časově náročnějších testů (životnostních apod.).²⁴ Tomu odpovídá i šetření uvedené v rámci rozhodnutí S0340/2022, když z něho vyplývá, že pro zajištění certifikace soutěžních vzorků většina oslovených subjektů taktéž uváděla dobu v řádu 3 až 6 týdnů, příp. 2 měsíce²⁵. Zde lze navíc poukázat na skutečnost, že řada testů může být provedena již dříve, než je obuv kompletně dokončena, když lze testovat i jednotlivé materiály či části obuvi, přičemž tyto výsledky lze poté pouze předložit k testům hotové obuvi. I tímto způsobem tak lze přispět k včasnosti celého procesu, respektive ke zkrácení doby finálních testů celé obuvi (srov. stanovisko Honeywell, spol. s r.o., stanovisko ITC Zlín či stanovisko AZL Otrokovice). Pokud jde o samotnou výrobu obuvi, pak tuto je i dle původního šetření uvedeného v rámci rozhodnutí S0340/2022 možné při náležitě připravenosti zvládnout v řádu

²³ Viz stanoviska Mgr. Lucie Dusbabové a ECCO. Pro úplnost Úřad konstatuje, že, jak vyplývá i z odpovědí oslovených subjektů, jedná se v případě výroby obuvnických kopyt do určité míry o omezený trh. Úřad oslovil celkem 13 potenciálních výrobců obuvnických kopyt, z nichž 8 Úřadu zaslalo své odpovědi, nicméně pouze 2 z nich se vyjadřují k šetřené věci. Jejich vyjádření jsou však souladná a jednoznačná, proto má Úřad za to, že z nich lze pro účely posouzení uvedeného vyházet. Navrhovatel pak nepředkládá jiná konkrétní tvrzení či důkazy, které by měly tato zjištění vyvracet.

²⁴ Viz stanovisko Honeywell, spol. s r.o. zmiňující potřebnou dobu v řádu týdnů (až 7 týdnů), ale i např. i stanovisko AZL Otrokovice, která jako mezní dobu zmiňuje 2 měsíce (kdy obě laboratoře, ale i laboratoř ITC Zlín zmiňují dále uvedenou možnost nechat dopředu otestovat některé materiály či komponenty, což urychlí průběh závěrečné certifikace). Úřad k tomu dodává, že oslovil 6 akreditovaných laboratořích a obdržel odpověď od všech dotázaných, 4 z nich se vztahují k šetřené věci (SINTEX, a.s. a Výzkumný ústav bezpečnosti práce uvedli, že nemají praktické zkušenosti z testování obuvi, tudíž se k dotazům Úřadu nemohou vyjádřit), přičemž Univerzita Tomáše Bati uvedla, že neprovádí zkoušky hotové obuvi, i tak lze však její stanovisko brát v potaz minimálně pokud jde o otázky spadající do její odbornosti.

²⁵ Viz stanovisko společností VM Style s.r.o., jež uvedla dobu k certifikaci 21 dnů, stanovisko společnosti STV Group a.s., jež uvedla dobu k provedení všech zkoušek alespoň 4 týdny, ale i stanovisko společnosti KS-SAFETY SHOES CZ s.r.o., která uváděla k provedení certifikace a laboratorního testování dobu 2 měsíců. Úřad k tomu dodává, že si je vědom toho, že ve zde řešeném případě bylo třeba doložit více soutěžních vzorků, než v případě řešeném v rámci rozhodnutí S0340/2022, nicméně ve světle zde obdržených odpovědí laboratořích má Úřad za to, že tato skutečnost by neměla výrazně ovlivnit zde činěný závěr, resp. tj. že řádově do několika týdnů až 2 měsíců je možné ze strany relevantních dodavatelů nechat soutěžní vzorky otestovat. Úřad uvedené konstatuje i při zvážení, že i v rámci šetření uvedeného v rozhodnutí S0340/2022 někteří z dodavatelů uváděli, že je možné zvládnout otestovat vzorky např. i za 3 týdny, tudíž doba 2 měsíce by měla být i při zvážení nutnosti otestovat více soutěžních vzorků „zvládnutelná“ (kdy současně ne všechny testy jsou ovlivněny počtem vzorků – srov. v tomto správním řízení obdržená stanoviska laboratořích). Současně Úřad opětovně poukazuje na dále zmíněné možnosti „urychlení“ celého procesu výroby a testování soutěžního vzorku.

týdnů, resp. do 2 měsíců²⁶. S ohledem na vše uvedené lze uzavřít, že ač je lhůta pro podání nabídek stanovená zadavatelem v délce 122 dnů kratší či pro některé relevantní dodavatele mezní, za předpokladu již výše zmíněných připravených potencionálních dodavatelů a také s ohledem na „opakovaně“ zadávané zadávací řízení je splnitelná. Navrhovatel pak nepřináší žádné nové skutečnosti či důkazy, jež by měly prokazovat, že nebyl s to v rámci stanovené lhůty svou nabídku včetně soutěžních vzorků při řádné připravenosti připravit. Jinými slovy, v tomto ohledu nelze shledat exces při stanovení lhůty pro podání nabídek, neboť není stanovena tak, aby objektivně znemožnila se zúčastnit zadávacího řízení. Úřad k tomu doplňuje, že nepopírá, že některému z relevantních dodavatelů by mohla zadavatelem stanovená lhůta pro podání nabídek připadat příliš krátká, nicméně s poukazem na vše uvedené, kdy ani navrhovatel nepřináší žádnou relevantní podporu své obecné argumentace a dle Úřadu dostupných informací je možné vyrobit i otestovat soutěžní vzorky v daném čase, nelze dospět k závěru o excesivnosti stanovené lhůty pro podání nabídek.²⁷

177. Úřad akcentuje, že zde činěné závěry nejsou v rozporu s původním šetřením uvedeným v rozhodnutí S0340/2022, neboť v tam řešeném případě byla původní lhůta pro podání nabídek v délce pouze cca. 2 měsíců, což by zjevně (i s ohledem na výše uvedené časové vstupy výroby a testování a certifikace soutěžních vzorků) nebylo dostatečné pro přípravu soutěžních vzorků, nicméně v současném zadávacím řízení je situace odlišná, když je stanovena dvojnásobná lhůta pro podání nabídek, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že se jedná již o opakované zadávací řízení, kdy dodavatelé měli v mezidobí dostatek času si vše připravit, pokud by měli zájem se zadávacího řízení zúčastnit, má Úřad za to, že nelze uzavřít, že by tato lhůta byla excesivně nepřiměřená.
178. Úřad k tomu opakuje, že zadavatele nelze nutit, aby čekal, než si všichni potenciální dodavatelé zajistí vše potřebné, neboť je odpovědností každého z potenciálních dodavatelů, aby činil kroky k tomu, aby zavláhl mohl podat nabídku i se soutěžními vzorky. Je možné, že každý z potenciálních dodavatelů má jiné obchodní partnery a jiné možnosti a schopnosti zajištění potřebných kroků (jak poukazuje navrhovatel ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí), nicméně tuto skutečnost nelze klást k tíži zadavatele, když se zkrátka jedná

²⁶ Srov. stanovisko STV GROUP a.s., dle níž v případě připravenosti nástrojů je mezní doba pro výrobu boty 14 dní, dle společnosti VM Style s.r.o. by pak byla doba pro kompletní výrobu vzorků při připravenosti zařízení 60 dnů (ideálně 90 dnů, ale následně pouze 21 dnů pro laboratorní testování).

²⁷ Pokud jde o argumentaci navrhovatele uvedenou v jeho vyjádření k podkladům, kterou rozporuje odpovědi obdržené v rámci Úřadem provedeného šetření co do délky potřebných lhůt, když odkazuje na to, že údajně nemá být v odpovědích zahrnuta doba nutná k objednání materiálů nezbytného k provedení certifikace či výrobě kopyt a také čas potřebný k odbavení jiných objednávek, Úřad nemá tuto argumentaci v kontextu všeho uvedeného za způsobilou zpochybnit relevantnost Úřadem obdržených odpovědí. Úřad je přesvědčen, že subjekty, jež mu poskytly své stanovisko, jsou odborníky, kteří do zvažované doby zakomponovali obecně potřebný čas, tedy včetně času na případně nutné získání potřebných materiálů (přičemž je třeba upozornit, že ne vždy musí takovýto krok dané subjekty učinit, pokud již mají veškeré materiály k dispozici) a zcela jistě vzali v potaz i otázku jejich schopností odbavovat jednotlivé objednávky v čase (viz např. stanovisko AZL Otrokovice, která tuto otázku výslovně zmiňuje). Pokud by měla otázka shánění materiálů či odbavování jiných objednávek tak zásadní roli, že by nebylo možné odbavovat objednávky v řečených dobách, respektive že by to znamenalo běžné několikaměsíční zpoždění, pak lze rozumně předpokládat, že by takovou skutečnost dotázané subjekty uvedly ve svých odpovědích. To se však nestalo. Navíc navrhovatel svou argumentaci nikterak blíže nerozvádí a nepodporuje žádnými konkrétními tvrzeními či důkazy. Úřad s ohledem na uvedené opakuje, že je na každém relevantním dodavateli, aby se zasadil o to, že bude mít včas nabídku včetně soutěžních vzorků připravenou, kdy za tímto účelem může využít i jiných „poddodavatelů“, pokud by např. jeho stávající „poddodavatel“ neměl prostor k odbavení jeho objednávky.

o přirozenou nerovnost mezi potenciálními dodavateli, která je běžně na trhu přítomna a která se může projevit i tak, že zkrátka některý z dodavatelů nebude schopen zavčas vše zajistit. Zde Úřad poukazuje i na skutečnost, že pokud by dodavatelé činili potřebné kroky k možnosti zajištění podmínek pro možnou výrobu soutěžních vzorků od zrušení původního zadávacího řízení, kdy bylo zjevné, že zadavatel bude muset v budoucnu vypsat nové zadávací na týž předmět plnění, tak by i dle šetření uvedeného v rozhodnutí S0340/2022 bylo teoreticky možné stihnout si zajistit potřebné pomůcky, materiály, komponenty atp.²⁸.

179. Pokud jde o skutečnost, že stávající dodavatel předmětného plnění má již svůj výrobní proces uzpůsoben a že by se tedy mělo dle navrhovatele jednat o porušení zásady zákazu diskriminace, Úřad odkazuje na vypořádání uvedené v rámci předchozích námitek, kde je vysvětleno, proč přirozené zvýhodnění stávajících dodavatelů nelze považovat za nezákonný postup zadavatele.
180. Na základě výše uvedeného Úřad uzavírá, že zadavatel při stanovení lhůty pro podání nabídek neporušil zásadu přiměřenosti dle § 6 odst. 1 zákona ani zásadu zákazu diskriminace podle § 6 odst. 2 zákona.

K námitkám týkajícím se jednotlivých požadavků zadavatele stanovených v technické specifikaci

181. Navrhovatel v této části návrhu a ostatně i v jiných částech návrhu obecně namítá, že zadávací dokumentace obsahuje velké množství požadavků, které nijak neovlivňují kvalitu poptávané obuvi, ale pouze omezují účast dodavatelů v zadávacím řízení. Dle přesvědčení navrhovatele zadavatel nemá objektivní důvod pro stanovení podrobných požadavků na přesné výrobní postupy a taktéž navrhovatel nevidí důvod, proč by měl zadavatel požadovat např. určitý konkrétní vzhled obuvi. Dle něj vzhled obuvi ani užití postupy nemají vliv na funkční vlastnosti, což dle něj dokazuje skutečnost, že ostatní (např. sousední) státy používají pro ozbrojené a policejní sbory obuv odlišného vzhledu, vyrobenou odlišným postupem. Také navrhovatel poukazuje na to, že dle něj by mělo být dostatečné využití technických požadavků dle standardů dle ISO norem.
182. Úřad v tomto kontextu předně odkazuje na již výše uvedené, a to že zadavatel má právo si stanovit parametry tak, aby co nejvíce vyhovovaly jeho potřebám, kdy z logiky věci stanovuje požadavky právě dle těchto svých konkrétních potřeb a záměrů (nikoliv dle potřeb a záměrů ostatních zadavatelů či dokonce cizích států), kdy v případě zde řešeného specifického plnění nelze apriori považovat za nelegitimní jejich stanovení nad rámec „standardů“, tj. např. nad rámec navrhovatelem odkazovaných ISO norem (pokud dané požadavky nejsou neodůvodněným excesem). Jinými slovy, dle Úřadu nelze prima facie zkonstatovat nezákonnost nastavení příslušných požadavků jen na podkladě toho, že některé požadavky jdou nad určitý minimální standard nebo že některé jiné subjekty takto požadavky nestanovují, jak se snaží dovodit navrhovatel. Úřad opakuje, že má naopak za přínosné, že zadavatel uvedl podrobné požadavky na požadovanou obuv a její provedení, když umožnil, resp. usnadnil jím potřebný předmět plnění vyrobit a dodat i jiným relevantní dodavatelům než stávajícímu dodavateli.
183. Navrhovatel v rámci dotčené části návrhu (mimo níže rozvedené námitky) jen v obecnosti poukazuje na to, že by stanovení požadavků na vzhled či výrobní postup mělo být excesem,

²⁸ Srov. např. stanovisko společnosti STV GROUP a.s.

nicméně nespecifikuje, proč by tomu tak mělo být, resp. že by nebylo možné uvedeného dosáhnout, kdy pouze pokazuje na to, že dle něj výrobní postup či vzhled nemají vliv na funkční vlastnosti obuvi, přičemž však s tímto závěrem Úřad nemůže souhlasit, když zcela jistě řada výrobních/technologických postupů souvisejících s jednotlivými komponenty obuvi, stejně tak podoba (střih, tvar atp.) těchto komponentů má vliv na výsledné funkční vlastnosti či komfort obuvi²⁹. Ostatně, i dle § 89 odst. 3 zákona je připuštěno odkazovat na konkrétní výrobní postup. Opětovně je pak třeba upozornit, že je zde řešena obuv pro Policii České republiky, tedy např. požadavky na vzhled jsou oprávněné i s poukazem na nutnost zachování jednotnosti výbavy a vzhledu příslušníků daného sboru. V souvislosti s tím je třeba akcentovat, že navrhovatel i ve většině níže uvedených případů pouze obecně u jednotlivých parametrů zadavatele konfrontuje v tom, z jakého důvodu ten který parametr stanovil, příp. že existují i jiná (nespecifikovaná) řešení, nicméně neuvádí, z jakého důvodu by zadavatelem stanovené požadavky mělo být problematické zajistit, resp. jakým způsobem jej to vylučuje z účasti v soutěži, ostatně ani z jakého důvodu by zadavatelem stanovené požadavky a jejich zdůvodnění neměly být legitimními a o jaká jiná řešení by se mělo jednat. Úřad v tomto smyslu opakuje, že je třeba hledět na stanovené požadavky zadavatele i v kontextu zde řešeného, specifického poptávaného plnění, kdy pro relevantní zpochybnění zadavatelových požadavků a jejich odůvodnění není dostačující pouze obecné přesvědčení navrhovatele, že dle něj nemají smysl, tj. že by takto být stanoveny neměly, protože nejsou standardními, v jiných státech je nepožadují či že existují i jiná řešení.³⁰ Úřad k tomu doplňuje, že při koncepci námitek prostřednictvím obecného zpochybnění typu „proč zadavatel nepostupuje jinak“ dle přesvědčení Úřadu není nezbytné dopodrobna odůvodňovat každý jeden dílčí aspekt, zejm. pokud se jedná o aspekty, které nejsou specifické, resp. jejichž naplnění by nemělo být nikterak náročné. K tomu lze dodat, že sám navrhovatel v jiné části návrhu výslovně uvádí, že poptávaná obuv nevykazuje žádné specifické vlastnosti (vyjma vzhledu).

184. Navrhovatel dále blíže specifikuje pouze níže uvedené konkrétní námitky k technické specifikaci, které Úřad přezkoumal a konstatuje k nim následující.
185. Navrhovatel v této části návrhu předně namítá, že zadavatel stanovil rozměry obuvnického kopyta na základě oborové normy NS 1003 o.p. Svit, která již není platná a není ani dostupná pro dodavatele z jiných členských států EU, přičemž takové jednání považuje navrhovatel za jednání v rozporu s § 6 odst. 3 zákona. K tomu Úřad uvádí, že zadavatel stanovil jednotlivé parametry obuvnického kopyta v technické specifikaci přímo specifikací těchto parametrů, aniž by v zadávací dokumentaci uvedl odkaz na zmíněnou oborovou normu NS 1003 o.p. Svit, tedy všichni potenciální dodavatelé znali dopředu konkrétní parametry a dotčená oborová

²⁹ K tomu lze poukázat i na stanoviska Úřadem oslovených laboratoří, tj. stanovisko Honeywell, spol. s r.o. (jež přímo uváděla, že jakákoliv změna v materiálu a konstrukci může mít vliv na vlastnosti obuvi), stanovisko ITC Zlín (jež uváděla, že volba materiálů – vlastnosti, parametry, složení apod., konstrukce atd. má rozhodně vliv na funkční vlastnosti obuvi) a stanovisko AZL Otrokovice (jež uváděla, že každá změna technologie, příp. kvalitativních vlastností použitých materiálů, může mít vliv na funkčnost obuvi).

³⁰ Na jiném místě návrhu pak navrhovatel v obecnosti poukazuje na to, že zadavatel měl stanovit technické podmínky nedostatečně, blíže však uvedené také nerozvádí. Co se pak týče námitky navrhovatele, že z některých částí technické specifikace má být zřejmé, že celý dokument je převzat z propagačních a technických materiálů předchozího dodavatele, neboť v některých bodech technická specifikace obsahuje sdělení nikoliv technického, ale marketingového charakteru, Úřad konstatuje, že mu není známo, z čeho by tato skutečnost měla vyplývat. Co se týká problematika inspirativního vzorku, odkazuje Úřad na výše uvedené.

norma nehrála v tomto kontextu žádnou roli. Úřad tak nevidí důvod, proč by uvedené mělo být v rozporu s § 6 odst. 3 zákona. Úřad ani nemá za to, že by případné využití určitých parametrů shodných s původní oborovou normou mělo být samo o sobě nezákonné. Nadto navrhovatel neuvádí, že by zadavatelem stanovené parametry obuvnických kopyt byly problematické z jiných důvodů, resp. neuvádí důvody, pro které by nebylo možné dané parametry považovat za relevantní pro výrobu kopyta, příp. že by nebylo možné kopyto vyrobit. Úřad tedy ve vztahu k uvedenému neshledal pochybení zadavatele.

186. Pokud jde o požadavky na prošití konkrétním počtem nití ve vztahu k chrániči špice, který dle navrhovatele není odůvodněn funkčními požadavky, Úřad uvádí následující. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že *„[z]a účelem ochrany vrchového materiálu proti okopání je obuv opatřena chráničem špice, který je vyroben z hověžinové štípenky, povrstvené polyuretanem, a je našitý na přední část nártu. Spoje vrchových dílců jsou šity dvěma řadami šití, šité spoje vrchových podkroužků a jazyka jsou šity jedním řádkem šití“*. Zadavatel k tomu uvádí, že prošití dvěma řadami stehů považuje za standardní druh prošití a optimální řešení pro pevnost spoje dvou povrchových dílů, přičemž v případě prošití pouze jednou řadou by spoj mohl vykazovat nízkou pevnost, a naopak v případě vyššího počtu řad prošití by mohlo docházet ke snížení odolnosti proti průniku vody. Navrhovatel pak v rámci dotčené námítky neuvádí skutečnosti, které by vyvracely zadavatelovo zdůvodnění, ani neuvádí, jak by takto stanovený požadavek měl jím samého omezovat, resp. jak by takový požadavek znemožňoval požadované plnění vyrobit a dodat, ale pouze argumentuje, že nerozumí tomu, proč zadavatel chce prošití daným počtem nití, příp. proč neumožní řešení, která požadované pevnosti dosáhnou zcela jiným způsobem, aniž by však takové řešení specifikoval. Nadto má Úřad za to, že není přehnaně náročné daný požadavek splnit. Lze tedy shrnout, že zadavatel dle názoru Úřadu stanovení dotčeného požadavku rozumně zdůvodnil, kdy Úřad nemá důvod uzavřít, že by takovýto požadavek znemožňoval jeho splnění či vylučoval soutěž o poptávané plnění. Úřad tedy nemá důvod uzavřít daný požadavek jako neodůvodněný exces.
187. K námitce týkající se konstrukce podšívky Úřad uvádí, že zadavatel stanovil v technické specifikaci požadavek, že *„[k]onstrukce podšívky musí být provedená tak, že nesmí pokrývat celou plochu našivací stélky a musí dosahovat minimálně do 75 % celkové výšky svršku (měřeno od našivací stélky)“*. Navrhovatel primárně uvádí, že mu není zřejmé, z jakého důvodu zadavatel stanovil dotčené procentuální rozmezí. Úřad k tomu konstatuje, že souhlasí se zadavatelem v tom, že tento může určitý parametr stanovit s uvedením požadavků tak, aby předešel zpracování výrobku jinak, než je vhodné pro dané potřeby, přičemž zadavatelův požadavek na minimální pokrytí našivací stélky podšívkou v rozsahu 75 % celkové výšky stélky je standardním požadavkem pro voděodolnou membránu (viz např. membrána Goretex či Sympatex apod.), kdy menší pokrytí by nezaručovalo právě dostatečnou vodotěsnost. Jinými slovy, tento požadavek je odůvodněný, a navíc i standardní. V rámci rozpětí do 100 % pokrytí je pak na dodavateli jakožto odborníkovi, jakou konkrétní plochu našivací stélky podšívkou pokryje, kdy v tomto není nijak omezen. Úřad má za to, že takovéto rozpětí je naopak výhodné pro dodavatele, když zde mohou uplatnit svou preferenci a svou praxi při volbě konkrétního pokrytí. Nadto je třeba akcentovat, jako i u jiných zde řešených požadavků zadavatele, že navrhovatelova argumentace spočívá pouze obecně v konstatování toho, že by bylo možné stanovit i jiné procentuální rozpětí, resp. že toto rozpětí je účelové, nicméně již navrhovatel nekonkretizuje, proč by stanovený požadavek konkrétně neměl být racionální, jak by jej uvedená podmínka mohla vylučovat z účasti v předmětném zadávacím řízení, co je

problematické z pohledu výroby obuvi, ani z jakého důvodu by nebylo možné stanovené rozpětí dodržet. Co se týče užití klikatého stehu sešití jednotlivých dílů podšívky, jenž navrhovatel také rozporuje, Úřad konstatuje, že opět navrhovatel pouze namítá, že mu není zřejmá nezbytnost daného požadavku a nijak svou námitku dále nerozvádí. Zadavatel tento požadavek navíc objektivně odůvodnil, když uvedl, že klikatý šev není nadstandardním pro použití dané technologie zpracování podšívky, kdy tento spoj je funkční pro plochý dotykový šev. Úřadu ani v tomto případě zřejmé, jak by uvedené mohlo navrhovatele omezovat, resp. vylučovat ze soutěže. Nadto má Úřad i zde za to, že není přehnaně náročné daný požadavek splnit. Lze tedy shrnout, že zadavatel dle názoru Úřadu stanovení dotčeného požadavku rozumně zdůvodnil, kdy Úřad nemá důvod uzavřít, že by takovýto požadavek znemožňoval jeho splnění či vylučoval soutěž o poptávané plnění. Úřad tedy nemá důvod uzavřít daný požadavek jako neodůvodněný exces

188. Dále navrhovatel namítá, že zadavatel v rozporu s § 36 odst. 3 zákona nestanovil zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení a zároveň porušil zásadu transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona, když u požadavku pro antistatický pásek uvedl, že „[...] musí přesahovat do výšky asi 60 mm – 70 mm měřeno od hrany našívací stélky“, přičemž navrhovateli není zřejmé, jak bude zadavatel posuzovat splnění rozměrů „asi 60 mm–70 mm“³¹. Úřad k tomu uvádí, že navrhovatel opět nekonkretizuje důvody, dle kterých by takto nastavený požadavek měl být problematický v kontextu toho, že by nějakým způsobem znemožnil dodavatelům se účastnit přezkoumávaného zadávacího řízení. Dle přesvědčení Úřadu naopak parametr stanovený zadavatelem v rozpětí jednotek je ve prospěch relevantních dodavatelů, neboť zadavatel tímto způsobem ponechává dodavatelům větší volnost v možnosti zvolit pro ně preferované řešení. V tomto smyslu dle Úřadu není na újmu transparentnosti dané zadávací podmínky ani slovo „asi“, když je zjevné, že zrovna v tomto dílčím popisu zadavatel netrvá na konkrétním pevně stanoveném požadavku, pouze přibližuje zamýšlený stav a nechává tak dodavatelům uvedenou volnost. Úřad k tomu konstatuje, že pokud je požadavek stanoven uvedeným způsobem, pak samozřejmě nemůže být při posuzování toho, zda nabídky, resp. soutěžní vzorky tento požadavek naplnily, přičítán k tíži dodavatelů (čehož si je zadavatel vědom, jak plyne z rozhodnutí o námitkách). Problematické by tak z pohledu Úřadu mohlo být případné nesprávné posouzení naplnění tohoto požadavku při posuzování nabídek, resp. soutěžních vzorků. Úřad však nemá za to, že by daná podmínka měla být netransparentní v tom smyslu, že by dodavatelé nevěděli, co mají splnit.
189. Ve vztahu k požadavkům na antiperforační nekovovou planžetu navrhovatel namítá, že stanovenou plošnou hmotností zadavatel de facto vyloučil použití kevlaru či jiného pružného uhlíkového kompozitu, který má nižší hmotnost při vyšší pevnosti, resp. který je ve vlastnostech stejný či lepší jako zadavatelem požadovaný materiál. Úřad uvádí, že zadavatel na tuto námitku navrhovatele reagoval konstatováním, že je mu známo, že antiperforační nekovovou planžetu vyrobenou z kompozitního laminátu na bázi polyesteru o dotčené tloušťce a plošné hmotnosti lze vyrobit i při užití kevlaru či jiných uhlíkových kompozitů, tedy že nerozporuje použití kevlarových vláken (respektive dalších uhlíkových kompozitů). Úřad pak uvádí, že nezjistil žádné skutečnosti, které by toto tvrzení vyvracely. Záleží tak zcela na uvážení dodavatele, jaké řešení zvolí a příp. jaké vlákno přidá do příslušného laminátu, tak aby jeho

³¹ Popisované bylo uvedeno v technické specifikaci uvedeno k botám nízkým.

nabídka vyhovovala požadavku zadavatele. V souvislosti s tím je také třeba konstatovat, že navrhovatel neuvádí, proč by mělo být problematické, resp. nemožné vyrobit antiperforační nekovovou planžetu z požadovaného materiálu, ani blíže nespecifikuje, proč by mělo být nutné vymezit daný požadavek tak, že je možné užít kompozity na bázi uhlíku či kevlaru, když tyto materiály může užít i nyní. Úřad tak nemá důvod uzavřít, že se v případě tohoto požadavku jedná o exces, který by znemožňoval soutěž o předmětné plnění.

190. Dále navrhovatel namítá, proč zadavatel neakceptuje i jiný postup při spojení podešve a svršku obuvi než požadovaný přímý nástřík nízkohustotního polyuretanu. Zadavatel k tomu uvádí, že tento výrobní postup zabezpečuje zadané vlastnosti zadavatelem a zamezuje budoucím ztrátám funkčnosti obuvi, např. při dlouhodobém skladování. Úřad konstatuje, že např. laboratoř Honeywell ve svém stanovisku potvrdila, že spojení přímým nástříkem je standardní, kdy se jedná o nejpevnějším způsob spojení. Úřad tedy nemá pochyb o smysluplnosti požadavku stanoveného zadavatelem. Nadto navrhovatel opět nijak svoji argumentaci k této námitce nerozvádí ve smyslu uvedení skutečností, které by vyvracely zadavatelovo zdůvodnění, ani v kontextu toho, proč by mělo být problematické tento výrobní postup aplikovat. V tomto ohledu tak nelze zadavatelův požadavek považovat za excesivně omezující, a tudíž nezákonný. Pokud jde o užitý pojem nízkohustotní polyuretan, jež má navrhovatel za neurčitý, Úřad opětovně zdůrazňuje, že je třeba k zadávacím podmínkám přistupovat racionálně, kdy relevantní dodavatel, coby profesionál nebo specialista v oblasti, ve které působí, by se měl za pomoci výkladu, odborných a praktických znalostí a zkušeností a taktéž snahy o pochopení pokusit zadávacím podmínkám porozumět. Uvedený pojem je z pohledu Úřadu v daných kruzích běžně užívaným pojmem, tudíž navrhovatel jakožto odborník by touto pojmu měl rozumět. Úřad k tomu konstatuje, že pokud je požadavek stanoven uvedeným způsobem, pak samozřejmě nemůže být při posuzování toho, zda nabídky, resp. soutěžní vzorky tento požadavek naplnily, přičítán k tíži dodavatelů (čehož si je zadavatel vědom, jak plyne z rozhodnutí o námitkách). Problematické by tak z pohledu Úřadu mohlo být případné nesprávné posouzení naplnění tohoto požadavku při posuzování nabídek, resp. soutěžních vzorků. Úřad však nemá za to, že by daná podmínka měla být netransparentní v tom smyslu, že by dodavatelé nevěděli, co mají splnit.
191. Ve vztahu k vkládací stélce pak navrhovatel namítá, že „*[p]ožadavek na plošnou hmotnost polyesterového rouna v hodnotě 600g/m² de facto umožňuje užití pouze konkrétního druhu tohoto rouna, přitom užití rouna s plošnou hmotností např. 598g/m² nebo 602g/m² ve vztahu k množství rouna užitého v jednom páru obuvi změnilo její hmotnost nejvýše o miligramy, tj. o hodnotu, kterou není žádný uživatel schopen jakkoliv postřehnout*“. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že nosná vrstva vkládací stélky je tvořena polyesterovým rounem s plošnou hmotností 600 g/m². K tomu zadavatel mj. uvedl, že plošná hmotnost je základní parametr, kterým se popisují základní vlastnosti textilie, přičemž tím zadavatel pouze určuje textilií s určitými vlastnostmi. Skutečnost, že na trhu je dostatek výrobků splňující danou podmínku potvrdil i Úřadem provedený průzkum trhu (srov. stanovisko laboratoře Honeywell). Úřad tak uvádí, že nemá důvod pochybovat o tom, že na trhu zjevně existuje dostatek textilií, které by mohly být vhodné pro splnění zadavatelova požadavku, tedy neměl by být problém požadované rouno opatřit. Navrhovatel navíc nijak námitku nekonkretizuje v tom smyslu, jak by tato podmínka mohla znemožnit výrobu požadovaného plnění či jej vylučovat z možné soutěže, když de facto opět pouze uvádí, že dle něj by mohl být stanoven i o gram více či méně, což však nelze považovat za relevantní zpochybnění zadavatelem

stanoveného požadavku. Úřadu tak není zřejmé, jak by mohl daný požadavek potencionální dodavatele omezovat, resp. vylučovat z účasti v zadávacím řízení, proto tento požadavek nepovažuje za excesivní. Úřad pouze pro úplnost dodává, že nesouhlasí s tím, že by z rozhodnutí o námitkách plynulo, že by zadavatel neměl trvat na svých požadavcích, tedy že by jeho postup byl netransparentní.

192. Dále navrhovatel rozporuje požadavek na pryžovou podešev, jež si má zachovávat protiskluzné vlastnosti i při nízkých teplotách. V této souvislosti navrhovatel konkrétně namítá, že zadavatel nedefinuje, co se rozumí „nízkými teplotami“, což způsobuje netransparentnost stanoveného požadavku. Opět Úřad zdůrazňuje, že je třeba k zadávacím podmínkám přistupovat racionálně a vykládat je i za užití odborných a praktických znalostí a zkušeností a taktéž se snahou o pochopení, přičemž i uvedené je dle přesvědčení Úřadu v daných kruzích běžně užívaným pojmem, tudíž by navrhovatel jakožto odborník tomuto pojmu měl rozumět, a to např. i při vědomosti záměru zadavatele užívat požadovanou obuv v České republice po všechna roční období. Úřad k tomu opětovně konstatuje, že pokud je požadavek stanoven uvedeným způsobem, pak samozřejmě nemůže být při posuzování toho, zda nabídky, resp. soutěžní vzorky tento požadavek naplnily, přičítán k tíži dodavatelů (čehož si je zadavatel vědom, jak plyne z rozhodnutí o námitkách). Problematické by tak z pohledu Úřadu mohlo být případné nesprávné posouzení naplnění tohoto požadavku při posuzování nabídek, resp. soutěžních vzorků. Úřad však nemá za to, že by daná podmínka měla být netransparentní v tom smyslu, že by dodavatelé nevěděli, co mají splnit.
193. V neposlední řadě, pokud jde o jednotlivé požadavky stanovené v technické specifikaci, navrhovatel namítá, že ze zadávací dokumentace nelze s jistotou zjistit, zda zadavatel požaduje šněrovací prvky z plastu či kovu, neboť v popisné části technické specifikace požaduje plastová obuvnická poutka, zatímco v tabulce „Přehled požadovaných základních materiálů“ pro šněrovací prvky uvádí plast nebo pevný kov, a navíc požaduje odstín realizovaný metodou tzv. brunýrování, což je metoda typická výhradně pro kov. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že v popisné části technické specifikace zadavatel stanovil požadavek ve vztahu k šněrovacím prvkům tak, že u obuvi vyžaduje plastová poutka a plastové podkroužky, přičemž *„[j]eden pár obuvi je vybaven celkem dvanácti plastovými obuvnickými poutky, čtyřmi obuvnickými háčky s brzdou šněrovadla a osmi háčky³²“*. V tabulce „Přehled požadovaných základních materiálů“ jsou u šněrovacích prvků samostatně v rámci jednotlivých řádků uvedeny jednotlivé dílce (poutka, nýty, brzdy), dále jsou uvedeny dva druhy materiálu: plast, pevný kov, a nakonec i specifikace materiálu pro každý řádek obsahující jednotlivý dílec samostatně. Dle Úřadu tedy lze racionálním výkladem (kdy Úřad poukazuje na výše uvedená výkladová východiska a akcentuje, že je třeba k zadávacím podmínkám přistupovat racionálně) dospět k závěru, že poutka mají být vyrobená z houževnatého plastu, zatímco nýty z kovu brunýrovaného odstínu a brzda z kovu s antikorozií úpravou, což není v rozporu s popisnou částí technické specifikace. V tomto ohledu tak nelze spatřovat zadávací dokumentaci za rozpornou s § 36 odst. 3 zákona, neboť jistě dodavatelé jako odborníci v daném oboru si takto zadavatelem stanovené požadavky dokážou správně přečíst a vyložit. Dle přesvědčení Úřadu se tedy nejedná o zadávací podmínku, která byla způsobilá dodavatele zmást. Pro úplnost Úřad opětovně poukazuje na skutečnost, že pokud by byl v uvedeném navrhovatel nejistý, jedná se o problém, který mohl být efektivně vypořádán v průběhu

³² u bot vysokých se jedná o dvanáct háčků

zadávacího řízení požadavkem na vysvětlení zadávací dokumentace, nicméně tak navrhovatel neučinil.

194. Úřad shrnuje, že pokud by měly být některé zejm. technické podmínky nastaveny tak, že by přímo či nepřímo určité kategorii či skupině relevantních dodavatelů znemožňovaly účastnit se zadávacího řízení, resp. že by je opravdu mohl splnit pouze jeden dodavatel, mohlo by se jednat o nezákonnou diskriminaci, nicméně uvedené v kontextu navrhovatelem tvrzeného Úřad nedovozuje. Úřad uznává, že zadavatel stanovil některé své požadavky poměrně podrobně a konkrétně, nicméně, jak bylo rozebráno výše, s ohledem na specifický předmět plnění a jeho účel, s ohledem na zadavatelovo zdůvodnění napadaných požadavků i s ohledem na to, že nebylo prokázáno, že by se mělo jednat o požadavky natolik omezující či natolik netransparentní, že by vedly k závěru o znemožnění účasti navrhovatele v zadávacím řízení, Úřad neshledal, že by namítané zadávací podmínky byly excesivní, a tedy nezákonné. Stejně tak Úřad nedovodil, že by měly být navrhovatelem označované požadavky natolik nejasné, že by relevantní dodavatel nevěděl, co má naplnit, tedy že by se jednalo o porušení zásady transparentnosti. Ani ve vztahu k této části návrhu tak Úřad nedospěl k závěru, že by navrhovatelem popisované skutečnosti svědčily o porušení zákona zadavatelem.³³

K námitce týkající se hodnotícího kritéria č. 2

195. Dále je navrhovatel přesvědčen, že zadavatel stanovil hodnotící kritérium č. 2 týkající se splnění požadavků na etickou výrobu, jež je prokazováno předložením čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek a úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO), v rozporu se zásadou transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona a zároveň v rozporu s § 116 odst. 1 zákona. Navrhovatel v tomto kontextu primárně namítá, že zadavatel pouze obecně poukázal na dodržování úmluv ILO, kdy však některé tyto se vůbec nevztahují k předmětu plnění, příp. ukládají povinnosti pouze samotným státům, tudíž je nelze plnit, a proto dané kritérium nemá dle přesvědčení navrhovatele vztah k předmětu plnění a je netransparentní. Současně navrhovatel poukazuje na skutečnost, že v čestném prohlášení má být uvedena i adresa továrny, tudíž tato nebude moci být s ohledem na § 46 odst. 2 zákona po celou dobu závazku měněna, což je dle přesvědčení navrhovatele diskriminační, nedůvodné a netransparentní.
196. Zadavatel v čl. 8 odst. 8.1 zadávací dokumentace mj. stanovil hodnotící kritérium s názvem „Splnění požadavků na etickou výrobu předložením čestného prohlášení o dodržování požadovaných podmínek“ s váhou 10 % a dále upřesnil, že v rámci tohoto hodnotícího kritéria je nutné předložit čestné prohlášení „o dodržování podmínek (zákaz nucené práce, zákaz dětské práce, bezpečně a zdravotně nezávadné pracovní podmínky, platné pracovní smlouvy viz Usnesení Evropského parlamentu o spravedlivém obchodu a rozvoji č. 2005/2245(INI)) a dále dodržování úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO), včetně identifikace výrobce, značky a uvedení adresy továrny (továren v případě využití více míst pro různé fáze výroby), v níž fakticky probíhá proces výroby“, aby nabídka získala 10 bodů, přičemž při nepředložení předmětného čestného prohlášení nabídka získá 0 bodů. Z téhož bodu zadávací dokumentace

³³ Úřad dodává, že nepřehlídí některou nepřiléhavou argumentaci užitou zadavatelem v rozhodnutí o námitkách ve vztahu k jednotlivým namítaným parametrům (např. v kontextu otázky přípustnosti drobných změn), nicméně nepovažuje tuto za relevantní, neboť důležité je, co je stanoveno v zadávacích podmínkách, z čehož vycházel Úřad výše (kdy současně zadavatel sám později ve svém vyjádření k návrhu a dalších vyjádřeních svou argumentaci z rozhodnutí o námitkách korigoval, když poukazoval na to, že se snažil primárně zdůvodnit své požadavky).

pak plyne, že druhým hodnotícím kritériem s váhou 90 % je celková nejnižší nabídková cena v Kč vč. DPH.

197. Úřad k podstatě námitky navrhovatele předně opětovně poukazuje na výše uvedená obecná východiska výkladu zadávacích podmínek, a to zejm. nutnost přistupovat k zadávacím podmínkám s dostatečnou mírou racionality a s touto racionalitou je i vykládat. Navrhovatel jakožto profesionál by se měl za pomoci výkladu, odborných a praktických znalostí a zkušeností a taktéž snahy o pochopení pokusit zadávacím podmínkám porozumět (nikoliv se obracet k výkladům zjevně nepravděpodobným až absurdním). Úřad je přesvědčen, že při využití takového postupu je výklad dané zadávací podmínky zřejmý, tj. je zjevné, že se prohlášení o dodržování úmluv ILO nebude vztahovat na ty, které se předmětu plnění netýkají, resp. že nejde o prohlášení ve vztahu k povinnostem uloženým samotným státům. Ostatně uvedený výklad potvrzuje i sám zadavatel. V tomto ohledu lze dodat, že potenciální dodavatel jakožto odborník v dané oblasti by měl umět identifikovat, které prameny práva se vztahují k dané oblasti, resp. které normy mohou na dotčenou činnost dopadat a mají tak být ze strany dodavatele dodržovány. Není tedy rozhodné, že zadavatel obecně odkázal na dodržování úmluv ILO, resp. nespécifikoval konkrétní úmluvy ILO, jejichž dodržování účastník zadávacího řízení čestně prohlašuje, postačí v tomto ohledu již výše zmíněný racionální výklad požadavku zadavatele. Jinými slovy, je třeba odmítnout až absurdní výklad navrhovatele nemající racionální opodstatnění, že by snad měl čestně prohlašovat dodržování všech existujících úmluv ILO, a naopak je třeba potvrdit výše předestřený racionální výklad činěný zadavatelem. Úřad tedy konstatuje, že nelze z tohoto pohledu takto stanovené hodnotící kritérium považovat za netransparentní ani za rozporné s § 116 odst. 1 zákona, jak tvrdí navrhovatel. Pro úplnost Úřad konstatuje, že je přesvědčen, že takto stanovené hodnotící kritérium nebylo s to relevantní dodavatele zmást. I přesto lze poukázat na skutečnost, že pokud opravdu měl navrhovatel pochybnosti o výkladu této zadávací podmínky, mohl využít žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace dle § 98 zákona a tuto věc si se zadavatelem vyjasnit, což však neučinil. Nad rámec uvedeného Úřad dodává, že je současně přesvědčen, že takto stanovené hodnotící kritérium má provazbu na předmět plnění rámcové dohody, když požadované plnění spadá do odvětví, kde mohou v rámci dodavatelského řetězce nastat problémy s dodržováním příslušných podmínek a zadavatel tedy tímto způsobem reflektuje sociální aspekty zadávání předmětného plnění v kontextu § 116 odst. 2 písm. d) zákona, resp. § 6 odst. 4 zákona.
198. Pokud jde o námitku navrhovatele, že dotčené hodnotící kritérium je nezákonné i z toho důvodu, že v předkládaném čestném prohlášení uvedená adresa továrny nebude moct být s poukazem na § 46 odst. 2 zákona v průběhu plnění rámcové dohody měněna, pak Úřad uvádí následující. Ze znění řešené zadávací podmínky vyplývá, že zadavatel požaduje za účelem naplnění dotčeného hodnotícího kritéria předložení čestného prohlášení o dodržování daných podmínek, kdy tedy de facto hodnotí předložení tohoto čestného prohlášení. Jinými slovy, s ohledem na znění této zadávací podmínky je pro posouzení splnění stanoveného hodnotícího kritéria rozhodné předložení čestného prohlášení, kdy však informace v něm uváděné ohledně adresy továrny nejsou samy o sobě předmětem hodnocení, tedy se na ně nevztahuje zákaz jejich změny dle § 46 odst. 2 zákona. Jak ostatně deklaroval i zadavatel, tyto informace slouží pouze pro možnost ověření splnění podmínek, jejichž dodržování čestným prohlášením dodavatel potvrzuje. Úřad se tak neztotožňuje s navrhovatelem v tom, že by vybraný dodavatel byl „vázán“ daným místem adresy továrny do budoucna, tj. že by jej

nemohl při plnění rámcové dohody změnit. Ani v tomto kontextu Úřad neshledal, že by nastavení dotčené zadávací podmínky mělo být netransparentní či jinak nezákonné.

199. Úřad tedy ani v tomto případě nemůže námitkám navrhovatele přisvědčit.

K námitce týkající se zadávací podmínky stanovené v čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace

200. Navrhovatel také namítá, že zadavatel v rozporu se zásadou transparentnosti stanovil způsob zkoušení soutěžních vzorků obuvi uvedený v čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace. V této souvislosti navrhovatel konstatuje, že zadavatel nestanovil metodiku posuzování, např. v jakém pořadí budou nabídky (soutěžní vzorky) jednotlivých dodavatelů zkoušeny, jaké množství negativních vyjádření zkušebních osob je nutné k vyloučení nabídky či jaké další vybavení bude u testů použito (kdy např. pocit z obuvi při nošení tenké ponožky bude zcela jistě úplně jiný než pocit při nošení silné ponožky), příp. zda obdrží zkušební osoby správnou velikost obuvi. Zadavatel také v kontextu uvedení otázek, na něž budou zkušební osoby odpovídat, dle přesvědčení navrhovatele neuvedl, co považuje např. za „dostatečné“ přizpůsobení zapínání nebo jak budou identifikovány „obtíže“ při provádění zadavatelem vymezených činností. Navrhovatel je tak přesvědčen, že vyřazení nabídky zcela závisí na subjektivním pocitu zkoušejících osob, které nejsou vázány žádnými pravidly.

201. Z čl. 8 odst. 8.2 zadávací dokumentace vyplývá, že u soutěžních vzorků předložených současně s nabídkou bude zadavatel posuzovat ergonomické vlastnosti obuvi „*dle čl. 5.1 ČSN EN ISO 20344 praktickým nošením deseti zkušebními osobami s vhodnou velikostí nohy*“. Zároveň v citovaném ustanovení zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že zkušební osoby obuté do správně padnoucí obuvi budou simulovat typické zátěže při obecném používání obuvi, přičemž se jedná o normální chůzi po dobu 5 minut, stoupání a sestupování min. po 20 schodech a poklek/podřep. Dále je v této zadávací podmínce stanoveno, že po ukončení zkoušky každá zkušební osoba vyplní dotazník a v případě negativního hodnocení uvede odůvodnění. V případě nevyhovění nabízené obuvi při posouzení ergonomických vlastností pak zadavatel stanovil jako následek vyloučení nabídky z další účasti v zadávacím řízení. Zadavatel dále uvedl i samotný dotazník pro vyhodnocení ergonomických charakteristik, v jehož rámci je 7 otázek s možností odpovědi ano/ne (konkrétní znění otázek viz výše).

202. Úřad předně k námitce navrhovatele poukazuje na skutečnost, že zadavatel je ve smyslu § 39 odst. 5 ve spojení s § 103 odst. 1 zákona (a ostatně i ve smyslu dalších ustanovení zákona) oprávněn požadovat po účastnících zadávacího řízení vzorky nabízeného plnění, přičemž je na podkladě uvedených ustanovení zákona oprávněn tyto vzorky posuzovat či testovat, zda vyhoví jeho požadavkům. V tomto kontextu je tedy zadavatel v šetřeném případě oprávněn i zkoušet ergonomické vlastnosti předložených soutěžních vzorků obuvi, kdy je třeba uvést, že tyto vlastnosti jsou důležitým aspektem pro zdravotně nezávadné a komfortní nošení obuvi. Zadavatel v rámci dotčené zadávací podmínky pro vymezení rámce testování ergonomických vlastností předložené obuvi odkazuje na ČSN EN ISO 20344, která se věnuje zkušebním metodám pro obuv, konkr. pak odkazuje na její čl. 5.1., který se vztahuje právě ke zkušebním metodám pro kompletní obuv při posuzování specifických ergonomických vlastností. V dotčené zadávací podmínce uvedená zkušební metoda, stejně jako jednotlivé dotazy v rámci dotazníku odpovídají uvedeným ISO normě. V této souvislosti Úřad akcentuje, že provedl šetření mezi zkušebními laboratořemi, přičemž z uvedeného šetření je zřejmé, že ač se standardně posuzování ergonomických vlastností dle dotčené ISO normy děje přímo v (akreditovaných)

laboratoří, není vyloučeno, aby dané zkoušky provedl i sám zadavatel³⁴. Je tedy zjevné, že se v případě popsaného testování jedná o standardizovaný postup užívaný pro testování ergonomických vlastností kompletní obuvi a nelze vyčítat zadavateli, že tento hodlá pro zkoušení soutěžních vzorků obuvi použít.

203. Jak již bylo uvedeno výše, v dotčené zadávací podmínce uvedená zkušební metoda, stejně jako jednotlivé dotazy v rámci dotazníku odpovídají výše uvedené ISO normě ČSN EN ISO 20344 normy, kdy zadavatel přímo v rámci znění zadávací podmínky odkázal na její čl. 5.1., tudíž popis zkušební metody i jednotlivé dotazy v dotazníku je nutné číst ve světle jejich předlohy v citované ISO normě. Ta pak např. příkladmo vymezuje prvky, které mohou činit nošení obuvi nebezpečné, jež nejsou výslovně vyjmenovány v zadávací podmínce, tedy, jinými slovy, zadávací podmínku ještě více „zpřesňuje“. Úřad nemá za to, že by v tomto kontextu mělo být nutné bližší vymezení postupu zadavatele, když takovéto zadání a postup při testování ergonomických vlastností obuvi jsou standardní a zjevně dostatečné pro provedení daných testů, přičemž tomuto musí relevantní dodavatelé předmětného plnění jakožto odborníci rozumět. Celkově je tak dle Úřadu dotčená zadávací podmínka dostatečně srozumitelná a podrobná pro to, aby bylo zřejmé, co a jak je testováno. To, že některé aspekty nejsou rozebrány do všech možných myslitelných podrobností (např. co je již „dostatečné“ přizpůsobení zapínání nebo co jsou konkrétní možné „obtíže“ při výkonu určitých činností), nezpůsobuje netransparentnost dotčené zadávací podmínky jako takové, nicméně zcela jistě to klade vyšší nároky na zadavatele na precizní zdůvodnění následného postupu při testování samotných soutěžních vzorků (k tomu blíže viz dále). Dle Úřadu totiž zadavatel vymezil dostatečně konkrétní parametry daného testování soutěžních vzorků a nemůže být sporu o tom, že dodavatelé mají jasnou představu o tom, jak bude stanovené testování zadavatelem prováděno, jaké zátěže budou simulovány, jaké parametry budou testovány, a ostatně i jak se zaznamenají výsledky a co je následkem v případě, kdy nabídka nevyhoví testu ergonomických vlastností, když zadavatel jasně uvedl, že pokud obuv nevyhoví, tj. zjevně bude negativně zhodnocena v některé otázce některou zkušební osobou, bude účastník vyloučen ze zadávacího řízení³⁵. Úřad tak zadavatelem stanovenou zadávací podmínku ve světle jejího znění považuje za zákonnou, resp. za transparentní.

204. K tomu Úřad dodává, že se mu z navrhovatelem uváděných skutečností jeví, že navrhovatel má spíše obavu o reálný průběh testování soutěžních vzorků a jeho možný výsledek, kdy v tomto kontextu Úřad akcentuje, že zadavatel by při reálné aplikaci musel postupovat transparentně a rovně ve vztahu ke všem účastníkům zadávacího řízení, přičemž by svůj postup musel uhájit i při případném přezkumu. Zadavatel pak např. výslovně uvádí, že testování bude provedeno osobami s vhodnou velikostí nohy, resp. že se musí jednat o správně padnoucí obuv, tudíž v tomto ohledu je např. obava navrhovatele ohledně užití nevhodné velikosti čistě spekulativní. Obdobně spekulativní jsou pak i další úvahy navrhovatele, např. ohledně problematiky tloušťky ponožek atp. Je třeba upozornit, že nelze dopředu předpokládat nezákonné jednání zadavatele (jak již bylo uvedeno výše, i zde platí soukromoprávní zásada presumpce poctivosti jednání). Pokud by samozřejmě zadavatel nepostupoval při testování soutěžních vzorků transparentně, respektive pokud by např.

³⁴ Viz např. stanoviska laboratoří Honeywell a ITC Zlín, ale i stanovisko AZL Otrokovice.

³⁵ Uvedené lze dovodit i z bodu 5.1.3 (v čl. 5 odst. 5.1.) ČSN EN ISO 20344, v němž je uvedeno, že v rámci výsledku jsou pro každou zkoušenou velikost buď všechny kladné odpovědi, nebo jakýkoli nevyhovující výsledek.

nezajistil deklarované podmínky, rovné pro všechny účastníky zadávacího řízení, pak by bylo na místě řešit porušení zákona zadavatelem (takový závěr však nelze učinit pouze na podkladě stanovené zadávací podmínky). Z pohledu Úřadu by se tedy problematicky mohla jevit dotčená zadávací podmínka až v případě její aplikace, resp. pokud by zadavatel na jejím základě vyloučil některého z účastníků zadávacího řízení a nebyl by s to svůj postup uhájit.

205. Ani v rámci zde namítaných skutečností tedy Úřad neshledal porušení zákona zadavatelem při stanovení zadávacích podmínek.

Závěr

206. Na základě výše uvedených skutečností Úřad rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 263 zákona, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

207. Pro úplnost Úřad považuje za nutné v obecnosti upozornit zadavatele, že není žádoucí, aby příliš konkrétními či „přísnými“ požadavky uzavíral soutěž o zakázku, byť se může v konkrétním případě jednat o specifické plnění a související požadavky mohou být odůvodněné legitimními potřebami zadavatele. V tomto kontextu Úřad akcentuje, že zadavatel by měl mít zájem na tom, aby zadávací řízení proběhlo v co nejširším konkurenčním prostředí. Úřad tedy apeluje na zadavatele, aby, pokud možno, se v rámci budoucího soutěžení obdobného plnění, jako je předmět zde řešené rámcové dohody, ale i u dalších specifických předmětů plnění snažil co nejvíce otevírat soutěž o předmět plnění a zvážil možné prostředky tomu sloužící, včetně např. využití předběžných tržních konzultací, nastavení benevolentnějších zadávacích podmínek (kde je to možné), uzpůsobení lhůty pro podání nabídek atp. Na druhou stranu Úřad opětovně připomíná, že není možné po zadavateli spravedlivě požadovat, aby upravil své požadavky naplňujícího jeho legitimní potřeby či z nich „slevil“ tak, aby vyhověl všem relevantním dodavatelům a jejich preferencím, ani aby „neustále“ čekal na dodavatele, než se dostatečně připraví pro podání svých nabídek, a např. stanovil lhůtu pro podání nabídek v délce jednoho či dvou let, neboť uvedené by bylo nepřiměřené právu a zájmu zadavatele na uspokojení jeho potřeb a získání potřebného plnění v rámci racionálního časového horizontu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, doručováno prostřednictvím datové schránky Policejního prezidia České republiky, Strojnická 27, 170 89 Praha, k rukám Ing. Martina Fikáčka
2. Mgr. Kryštof Kobeda, advokát, Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy